

FRITT PALESTINA

MEDLEMSBLADET FOR
PALESTINAKOMITEEN I NORGE

AHAVA
Essential Dead Sea Treatment

mehadrin
Growers at heart

Hälsans Kök
SINCE 1969

BARKAN
יקבי ברקן

**HVORFOR
BOIKOTT?**

bāma

FARAN

Amour
SHEMEN
Dead Sea Treatment

TZORA
Vineyards

SanDisk

Visonic
For a secure way of life

Foto: Bjørn-Owe Holmberg

Signerete artikler i Fritt Palestina står for artikkelforfatterens regning og representerer ikke nødvendigvis Palestinakomiteens syn.

Husk å melde adresseendring!

Vi mister mange medlemmer
pga. manglende postadresse.
Bruk adressen/epostadressen
på denne siden.

Generelle henvendelser:

sekretariat@palestinakomiteen.no

Medlemskontingent/innsamlinger:

medlemsarkiv@palestinakomiteen.no

KONTAKT OSS:

Palestinakomiteen i Norge
Postboks 9023 Grønland
0133 Oslo
Besøksadresse: Kolstadgata 1,
0652 Oslo
Kontortid: Mandag - fredag kl 8-16
Telefon: 22 17 47 15
Mobil: 95 96 98 74
www.palestinakomiteen.no
www.boikottisrael.no
Organisasjonsnummer:
984.688.172

KONTINGENTSATSER:

VANLIG MEDLEM: kr 500
REDUSERT KONTINGENT: kr 250
(studenter, pensjonister og arbeidsløse)
UNGDOMSKONTINGENT: kr 100
(ungdom født 1996 og seinere)
FAMILIEKONTINGENT: kr 500+200
(Kr 500 hovedmedlem + kr 200 pr ekstra medlem)

KONTONUMMER:

Hovedkonto:
0530 28 03112
Palestinasolidaritet:
0532 55 41263
Medlemskontingent:
0539 32 08831

*Ship to Gaza,
side 8*

*Trøndermetoden,
side 42*

- 02** Kontaktinfo/Innhold
- 04** Leder
- 06** Gaza ett år etter
- 08** Ship to Gaza
- 12** Israels angrep på fiskerne
- 15** Dikt
- 16** Leserbrev
- 19** Fotoreportasje: Gaza
- 22** Intervju: Mannen bak BDS
- 26** BDS: Slik kan du bidra
- 28** BDS på frammarsj
- 30** Boikottrunder
- 31** Bli med på studietur!
- 32** Kulturboikott
- 35** Habima-saken
- 38** Palestinske forskere og akademikere om boikott
- 41** Kommunevalget 2015
- 42** Lokallagsspalten
- 46** Den palestinske folkedrakten
- 48** Fadderbarnprosjektet
- 50** Organisasjonsnytt
- 52** Hundre ganger hundre-kampanjen
- 54** Oversikt over AU og landsstyret
- 56** Har du et budskap?

FRITT PALESTINA

er medlemsbladet til Palestina-komiteen i Norge. Bladet sendes også til alle bidragsytere til innsamlinga Palestinasolidaritet og Palestinakomiteens fadderordning.

Frist for stoff til bladet:

Nr. 1	5. januar
Nr. 2	5. april
Nr. 3	5. juli
Nr. 4	20. oktober

Stoff sendes til:

medlemsblad@palestinakomiteen.no
eller Palestinakomiteen i Norge,
Boks 9023, 0133 Grønland

Redaksjon:

Øyvind Sagedal, ansv. redaktør
Line Snekvik, redaksjonssekretær
Tom K.Dahle, Marie Borgen

Layout:

Birte Bødtker/redaksjonen

Trykk:

Cicero Grafisk AS

Redaksjonen for dette nummeret
ble avsluttet 01.08.2015

NY TONE I MIDTØSTEN GIR HÅP I PALESTINA

Avtalen mellom Iran og sikkerhetsrådet åpner for et nytt politisk klima i Midtøsten.

Den 14. juli kom nyheten om at sikkerhetsrådets fem faste medlemmer pluss Tyskland har inngått en avtale med Iran om landets atomprogram. Avtalen innebærer at Iran tillater inspeksjoner av atomanleggene mot at de økonomiske sanksjonene mot landet blir hevet. Restriksjonene på våpenkjøp og kjøp av raketter vil bli hevet i løpet av henholdsvis fem og åtte år.

Befolkningen i Iran har fått merke konsekvensene av de økonomiske sanksjonene. Det er derfor ikke rart at det var jubel i gatene i Teheran da nyheten om avtalen kom. Politiske ledere i Europa og i USA uttrykte også glede over avtalen, som kan bli starten på en ny æra. På denne måten blir verden et tryggere sted, og nye og fredelige relasjoner kan innledes. Nå må det riktignok sies at i den amerikanske kongressen er det stor motstand mot avtalen. Mindre er ikke motstanden i Israel. Ifølge statsminister Netanyahu er avtalen et historisk feilgrep.

MAKTFORHOLDET I MIDTØSTEN

Den israelske statsministeren har naturligvis helt rett i sin beskrivelse av atomavtalen. Den er et historisk feilgrep sett med hans øyne. Avtalen vil nemlig endre på maktforholdene i Midtøsten. Israel vil ikke lenger være en like viktig partner for USA, siden stormak-

tens fiendskap med Iran er i ferd med å bli avsluttet. Myndighetene i Israel vet at Iran ikke har og ikke får atomvåpen. Slik sett utgjør de derfor heller ingen trussel mot Israel. Men for Netanyahu er det om å gjøre å framstille Iran som den store trusselen. På den måten håper han å fortsette rollen som USAs viktigste støttespiller i Midtøsten. Han ønsker at den økonomiske og politiske støtten fra USA skal fortsette. Men med atomavtalen på bordet svekkes Israels posisjon innenfor maktbalansen i Midtøsten.

Det skal for øvrig bli interessant å se hvilke strategiske konsekvenser avtalen får. Kampen mot Daesh – eller IS – vil kunne styrkes. Håpet om en politisk løsning i Syria får nå fornyet næring, selv om vi ikke skal håpe på mirakler over natten. Men relasjonen mellom Teheran og Damaskus kan nå forhåpentligvis føre til en ny og mer positiv utvikling. Avtalen kan også få konsekvenser for situasjonen i Irak, og vi kan jo håpe at Libanon også kan komme inn i et mer konstruktivt politisk spor. Det gjenstår blant annet å se hva reaksjonen fra Saudi-Arabia vil bli. Uansett vil det bli spennende å følge situasjonen i Midtøsten videre, for nå vil det komme en ny dynamikk inn i det regionale spillet. Og det er lov å håpe på at denne dynamikken vil styrke palestineres sak.

BOIKOTT BLIR VIKTIGERE

Atomavtalen med Iran er enda et signal om at det skjer endringer i den amerikanske Midtøsten-politikken. Det betyr imidlertid ikke at vi kan slappe av med solidaritetsarbeidet. Nå er det viktigere enn noensinne å jobbe for boikott av Israel. Den internasjonale BDS-kampanjen får stadig sterkere muskler, og meldingene fra Israel er at de politiske lederne ser på denne boikottkampanjen som en trussel mot den israelske politikken. Og det har de naturligvis helt rett i. Overfor norske myndigheter har Palestinakomiteen i sommer argumentert med at så lenge Norge er med på å innføre sanksjoner mot Russland for landets folkerettsbrudd i forbindelse med annekteringen av Krim, så må tilsvarende sanksjoner innføres mot Israel for landets folkerettsstridige okkupasjon av Vestbredden og Gaza, annekteringen av Øst-Jerusalem og Golan, den folkerettsstridige behandlingen av de palestinske flyktningene, og så videre, og så videre. For øvrig har jo Iran måttet tåle sanksjoner selv om landet ikke har utviklet atomvåpen, mens Israels atomvåpen er kjent for hele verden. Nå er det på høy tid at samme regler blir gjort gjeldende for kong Salomo som for Jørgen hattermaker!

NORGE MÅ TA STANDPUNKT

Når dette skrives har den tredje internasjonale frihetsflåten forsøkt å bryte blokaden av Gaza. Det var ingen overraskelse at flåten ble stoppet i internasjonalt farvann av israelerne. Flere medier – både i Norge og internasjonalt – har viet dette viktige forsøket på å bryte blokaden oppmerksomhet. Det som er overraskende, er at norske myndigheter tar så lett på den forakten Israel viser overfor internasjonale maritime regler. Norge er da fortsatt en sjøfartsnasjon. Og som Erna Solberg så riktig har sagt det: «Det er viktig for små nasjoner å verne om folkeretten!» Det eneste som imidlertid skjer, er at Israel skyter mot fiskere fra Gaza. Gjenoppbyggingen av alle de bygningene som Israel ødela under krigen i fjor sommer, uteblir. Og det er ingen som setter foten ned overfor Israel.

Men denne situasjonen kommer ikke til å vare evig. Noen tegn til at det lysner mener vi altså å

«Meldingene fra Israel er også at de politiske lederne ser på denne boikottkampanjen som en trussel mot den israelske politikken»

kunne se. Samtidig må vi ikke ble nærsynte. I Midtøsten har de et annet syn på tiden og historien enn vi har. Et gammelt visdomsord fra den delen av verden sier at «alt har sin tid». Historiske bevis for denne innsikten finnes også. Korsfarerne hadde makten i det hellige land i ca. 200 år. Men så var det slutt. Parallellen til dagens situasjon er ikke at staten Israel vil forsvinne. Men det politiske regimet som nekter palestinerne deres legitime rettigheter vil ikke vare evig. Det er imidlertid mennesker som skaper historien. Palestinerne rettigheter må med andre ord kjempes fram.

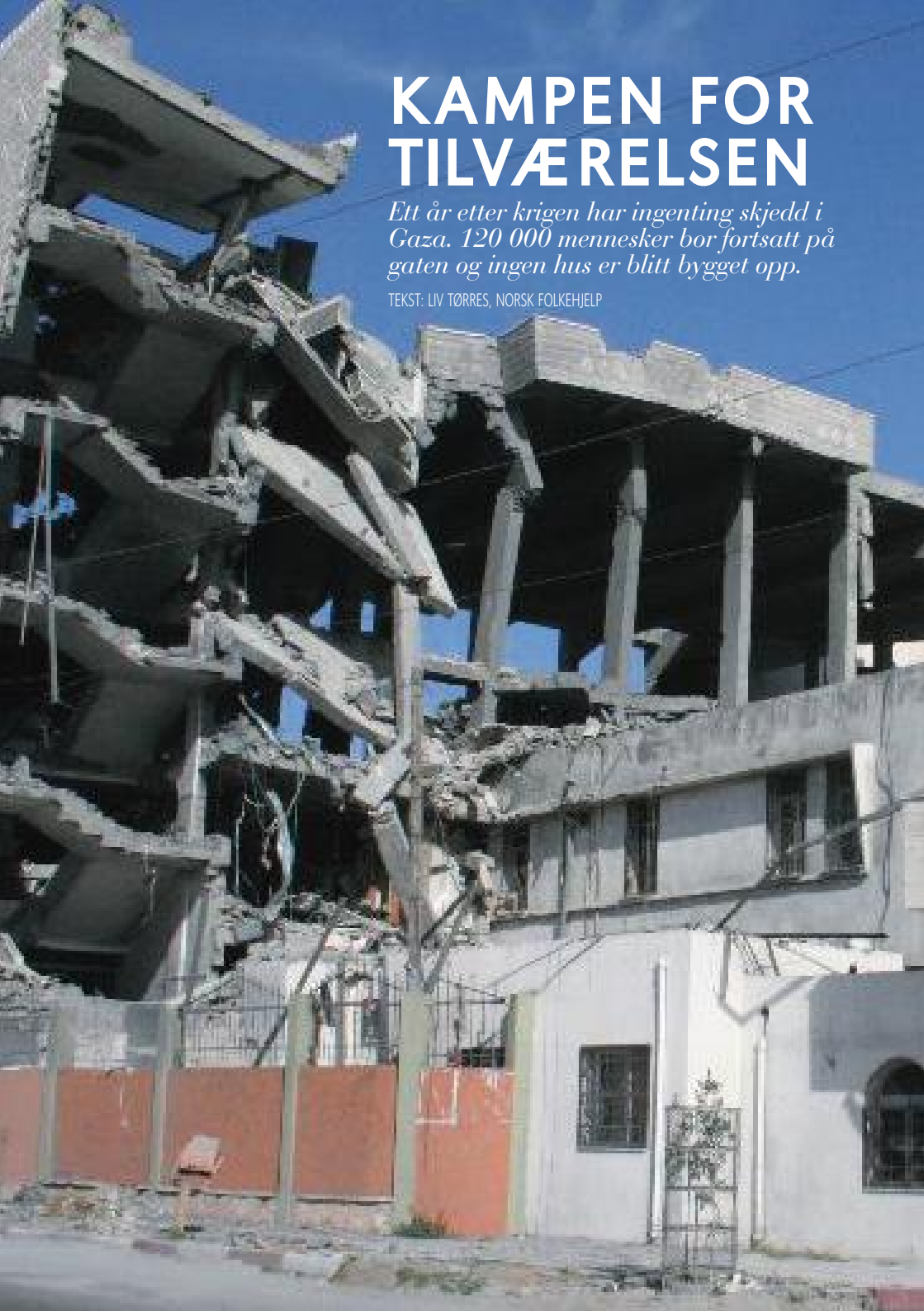

ØYVIND SAGEDAL,
Fungerende leder

KAMPEN FOR TILVÆRELSEN

Ett år etter krigen har ingenting skjedd i Gaza. 120 000 mennesker bor fortsatt på gaten og ingen hus er blitt bygget opp.

TEKST: LIV TØRRES, NORSK FOLKEHJELP

Artikkelen ble opprinnelig publisert på Norsk Folkehjelps nettsider 30 juni.

Sommeren 2014 smalt det på Gaza. Den 50 dager lange krigen i fjor sommer kostet over 2.100 palestinere og 72 israelere livet. Den førte til enorme ødeleggelser på palestinsk side. Jeg så det selv kort tid etter: pulveriserte hus, ødelagte skoler, veier og kraftstasjoner. Ødelagte liv og knuste framtidshåp. Ett år etter er situasjonen knapt bedre: Et innesperret område hvor 1,8 millioner mennesker fortsatt lever på toppen av sine sammenraste hus. Fortsatt med begrensede ressurser. Fortsatt uten grunn til å stole på løftene fra Israel. Og kun med gamle løfter fra det internasjonale samfunn som de knapt tror på lenger. En leder av en av de sivile samfunnsorganisasjonene sa det slik da jeg spurte hva som hadde skjedd siden jeg så de sist etter krigen i fjor: Ingenting. Selv mistet han både hus og familie under krigen.

HUSENE LIGGER FORTSATT I RUINER

Etter krigen i fjor lovet det internasjonale samfunnet store pengesummer til gjenoppbygging. Israel lovet å slippe hjelpen inn. Og palestinske grupper lovet å samle seg for å sikre felles koordinert innsats og gjenoppbygging. Løfter er tydeligvis ikke ment for å holdes når det gjelder hjelp til det palestinske folk. Nå, ett år etter krigen, er ingen av de rundt 20.000 husene som ble totalt ødelagt i fjor gjenoppbygd. Kun noen få av de mange flere husene som ble delvis ødelagt har sett litt reparasjoner. De 120.000 som ble husløse under krigen i fjor bor i dag i telt, leier rom eller bor i containere. 70 prosent av befolkningen på Gaza er avhengig av hjelp fra internasjonale hjelpeorganisasjoner, hvorav den viktigste

er UNWRA. Nå sier UNWRA selv at de må kutte i all støtte, matvarehjelp, bostøtte og utdanning fordi de har tidens største donorkrise. Samtidig krangler Vestbreddens Fatah-parti og Gaza sitt Hamas-dominerte parti fortsatt, eller igjen, om en samlingsregjering. Israelerne slipper svært få varer inn i Gaza. Og det internasjonale samfunnet har overført under halvparten av de pengene de lovet.

TREDJE KRIGEN I LØPET AV SEKS ÅR

I mellomtiden er de fleste palestinere innesperret på denne lille landstripa overbevist om at det vil komme nye angrep, ny krig. For fjorårets krig var jo ikke den første, men tvert imot krig nummer tre i løpet av seks år. Og fjorårets krig kom ikke plutselig, men var toppunktet i en sakte eskalering av en konflikt som hadde bygd seg opp over lengre tid. Fjorårets krig resulterte for øvrig ikke i behov for gjenoppbygging; det er heller slik at samtlige av de forrige tre

krigene, pluss gradvis slitasje og blokadé mellom disse krigene, har skapt et enormt behov for å bygge, mer enn å gjenoppbygge. Palestinerne her bodde på ruiner av tidligere kriger allerede før fjorårets krig. Det er okkupasjon og blokadé som er det grunnleggende problemet som ligger under alt dette. Uten å løfte blokaden løser man ingen av dagens problemer. Og med fortsatt blokadé vil Gaza utgjøre en trykkoker som igjen legger grunnen for ny bitterhet og sinne. Drømmer og håp er erstattet av et stort intet for de fleste av palestinerne. «Tidligere kjempet vi for en bedre framtid», sa en av palestinerne til meg her nede. «I dag kjemper vi mest for å holde håpet og drømmene om en bedre framtid ved like».

«Uten å løfte blokaden løser man ingen av dagens problemer. Og med fortsatt blokadé vil Gaza utgjøre en trykkoker»

SHIP TO GAZA - VI SKAL TILBAKE

*Vi kommer til å seile igjen, lover leder av
Ship to Gaza Norway, Torstein Dahle.
Her er hans oppsummering av årets
Freedom Flotilla-aksjon.*

TEKST: TORSTEIN DAHLE, LEDER AV SHIP TO GAZA NORWAY
ALLE FOTO: SHIP TO GAZA

«Marianne» seiler
ut fra Göteborg

Besetningen ombord «Marianne». Helt ytterst mot baugen ses norske Herman Reksten.

Freedom Flotilla III ble gjennomført i mai-juni i år. Når dette skrives, er mannskap og passasjerer på den svensk-norske fiskebåten «Marianne» nettopp kommet tilbake etter noen dagers fengselsopphold i Israel. Den internasjonale Freedom Flotilla Coalition (FFC) er i ferd med å oppsummere erfaringene fra årets aksjon. Hva klarte vi, og hva klarte vi ikke?

Vi klarte å utfordre Israels blokade av Gaza på en måte som vakte stor internasjonal oppmerksomhet. Dette er i seg selv et av hovedmålene for FFCs aksjoner. Mens vestlige regjeringer og ledende politikere i beste fall kommer med verbale utsagn om at blokaden fungerer skadelig og bør heves, gjør de i praksis lite eller ingenting for å presse Israel til å slutte med sitt kvelertak på Gaza. Tvert imot utvider de sitt praktiske samarbeid med Israel, og Israel kan trygt fortsette sin aggressive og umenneskelige politikk overfor Gazas 1,8 millioner innbyggere.

GAZA PÅ DAGSORDEN

Vår ekspedisjon satte Gaza og blokaden på dagsor-

den i mediene, og mange av oppslagene hadde en vinkling som fungerte godt. Et eksempel er en større artikkel i New York Times 30. juni: *Israeli Navy Intercepts Ship in Flotilla Sailing Toward Gaza Strip*

Artikkelen refererte selvsagt noen av statsminister Netanyahu's rasende og arrogante utsagn om Frihetsflåten, blant annet at den er meningsløs siden det ikke er noen blokade av Gaza (!). Men det meste av artikkelen gjenga våre argumenter, underbygd med uttalelser fra internasjonale hjelpeorganisasjoner og UN Development Program.

Frihetsflåtens aksjoner skaper håp hos befolkningen i Gaza, og viser at de ikke er glemt. Det verdsettes høyt at folk i andre land faktisk går til slike aksjoner i solidaritet med dem. Dette poenget ble påpekt i artikkelen i New York Times:

«In Gaza, dozens of residents, mostly fishermen, staged a sit-in at the seaport to protest Israel's intercepting of the vessel.

'We hope that other activists come to Gaza to help us break the naval siege,' said Zakaria Baker, an

«Vi klarte å utfordre Israels blokade av Gaza på en måte som vakte stor internasjonal oppmerksomhet»

official with Gaza's fishermen's union, 'so that we can sail again without fear'.»

Viktig var også den omfattende mediedekningen i Israel. Det var mange hatefulle kommentarer fra regjeringshold og fra andre (en rasende Netanyahu sa blant annet at Frihetsflåten var «a rape of truth»), men det var også en rekke støttende kommentarer. Blant dem var Asher Schechters påpeking i avisen Haaretz 2. juli om at argumentene til Netanyahu & co. minner om George Orwells «nyspråk» i boken «1984»:

«There is no such blockade, and if you violate it, you will be arrested.»

INSPIRERTE LOKALE AKTIVISTER

Den svensk-norske fiskebåten «Marianne» var helt avgjørende for at aksjonen kan oppsummeres som en suksess. Den gjennomførte besøk i en rekke havner i Tyskland, Frankrike, Portugal, Spania og Italia, og alle steder skapte den oppmerksomhet om Israels kvelertak på folk i Gaza. Den inspirerte lokale aktivister til aksjoner, ga lokal og nasjonal mediedekning, og inspirerte i en del tilfeller lokale myndigheter til uttalelser mot blokaden av Gaza. Vi visste at Israel – og kanskje USA – prøvde å presse greske myndigheter til å stoppe den i Hellas, og derfor våget vi ikke å sende den inn i gresk territorialfarvann. Vi ville være sikre på at den var klar til den fysiske utfordringen av blokaden.

Sabotasje ved havn i Hellas mot en av FCCs viktigste båter skapte en del problemer, både ved at Frihetsflåten dermed besto av fire båter i stedet for fem som planlagt, og ved at det måtte gjøres en del forandringer i plasseringen av passasjerer på ulike båter. Det rammet Gerd von der Lippe fra Ship to Gaza og Palestinakomiteen. Hun var blant dem som stilte sine plasser på «Marianne» til disposisjon for viktige pressefolk og internasjonale «honorariores» som Tunisias president i perioden 2011 - 2014, Moncef Marzouki og Knesset-medlem Basel Ghattas. De kom snikende ut i en liten fiskebåt i nattermørket fra Kreta, etter å ha blitt stoppet tidligere samme dag av gresk kystvakt. Gerd & co. gikk så over i den lille fiskebåten og ble overført til en av FCCs seilbåter, «Juliano II», og deretter videre til seilbåten «Vittorio».

BRUKTE ELEKTROSKJOKKPISTOLER UNDER KAPRINGEN

Frihetsflåten besto altså til slutt av fiskebåten «Marianne» og tre seilbåter, alle med kurs for Gaza. Seilbåtene skulle være følgebåter til «Marianne», men med instruks om å observere og så snu hvis «Marianne» ble angrepet. Israelsk marine og flyvåpen satte inn betydelig kapasitet for å holde oversikt over alt sammen, med rekognoseringsfly og en rekke marinefartøyer i flere dager. Natt til mandag 29. juni

gikk marinefartøyer til angrep på «Marianne» midt i skipsleden i internasjonalt farvann utenfor Egypt.

Den israelske militærledelsen meldte at overtakelsen av «Marianne» hadde gått rolig for seg uten noen skader. Det var løgn, for det ble utvist betydelig brutalitet under kapringen, selv om det var mindre enn da «Estelle» ble kapret i 2012. Det ble blant annet brukt elektrosjokkpistoler («tasere») mot fire av besetningen om bord. Den israelske TV-kanalen Channel 2 hadde sin journalist Ohad Hemo om bord, og han fikk ut videoopptak av kapringen av «Marianne», blant annet et som viser glimt av hvordan elektrosjokkvåpen ble brukt. Dette kan ses på YouTube.

Norske Herman Reksten var styrmann på «Marianne». Under gjennomgåelsen av hans bagasje fant de israelske soldatene et palestinsk flagg, og det førte til angrep med «taser» før han ble stripset og

«Det ble blant annet
brukt elektrosjokkpistoler
(«tasere») mot fire av
besetningen om bord»

plassert ut i stekende sol på dekk i flere timer, uten vann eller mulighet for skygge.

NORSK JOURNALIST KLEDD NAKEN

Den norske Al-Jazeera-journalisten Ammar Al-Hamdan var også om bord på «Marianne».

I et intervju med Vårt Land 8. juli fortalte han om den behandlingen han fikk etter at «Marianne» ble kapret og han ble satt i fengsel i Ashdod:

– De kledde av meg og tok bilde av meg naken. De truet meg med at dersom jeg ikke ga dem minnekortene med mine filmopptak, blant annet bilder fra kapingen som viser hvordan de brukte vold og elektrosjokk mot aktivistene, ville de spre nakenbildene på nettet.

Ammar Al-Hamdan peker på at han har arabisk og muslimsk bakgrunn, og han tror at det var noe av årsaken til at nakenbildene ble tatt:

– De visste at det er knyttet stor skam til denne

typen nakenhet. Jeg var fryktelig lei meg, men det var uaktuelt å la dem true meg til taushet.

En fjerde nordmann, Jan Petter Hammervold, AP-politiker fra Lillehammer, var på den FFC-båten som ble sabotert mens den lå ved kai på Korfu. Begge propellakslene ble bøyd av dykkere. På vei ut for å hente passasjerer til Frihetsflåten begynte den derfor å riste voldsomt, noe som i sin tur førte til andre skader på båten. Takket være dyktig innsats av det norske og svenske mannskapet lyktes det å få båten tilbake til kai, men den var ikke brukbar for innsats i Frihetsflåten.

Dror Feiler, den israelsk-svenske musikeren og komponisten som var FFCs leder om bord på «Marianne», avsluttet sin appell etter kapingen med ordene «We will be back!».

Den konklusjonen vil Ship to Gaza Norway gjøre sitt beste for å følge opp.

DE HEMMELIGHOLDTE ANGREPENE

Gazas fiskere utsettes for daglige angrep fra Israel uten at norsk media rapporterer om dette.

TEKST: TORSTEIN DAHLE, SHIP TO GAZA NORWAY

Ship to Gaza Norway har nettopp utgitt et hefte som tar for seg norske og internasjonale mediers systematiske fortløpelse av hvordan Israel omtrent daglig skyter på Gazas fiskere, med fatale konsekvenser for fiskerne og for hele Gazas fiskerinaering. Heftet retter seg i særlig grad mot NRK, som er en versting på dette området. Det inneholder omfattende dokumentasjon, men for å gi en idé om hva det dreier seg om, gjengis her forordet i heftet.

FORORD TIL HEFTET «ISRAELS HEMMELIGHOLDTE ANGREP PÅ GAZAS FISKERE»

Fra våpenhvileavtalen ble inngått 26. august 2014 har NRK systematisk fortiet at Israel stadig angriper Gazas fiskere. I vedlegg 1 til dette heftet dokumenteres det at antall angrep har passert 300. FN-organisasjonen OCHA gir rystende beskrivelser av angrepene. De er selvsagt brudd på våpenhvile-avtalen. Sivile blir lemlestet og av og til drept. Fredelige fiskere får båtene senket eller konfiskert. De mister levebrødet sitt.

NRK sørger for at folk i Norge ikke får vite om dette. NRK rapporterer derimot om så godt som hver eneste granat og rakett som skytes fra Gaza inn i Israel.

Dette har skjedd svært sjelden etter 26. august, men NRK prioriterer å gi omtale selv om episodene ikke har ført til skader på mennesker eller materiell. Slik snur NRK virkeligheten på hodet: Ingen får vite om okkupantens angrep «on a daily basis» (sitat fra OCHA), men alle får vite om hver granat og rakett som kommer fra de okkupertes side. Det gir inntrykk av at okkupanten er den parten som blir angrepet, og som dermed har behov for å forsvare seg. NRK formidler det forfalskede fakta-grunnlaget som den angripende okkupanten ønsker at det norske folk skal få.

Å holde folk uvitende om fakta er en forutsetning for at okkupantens løgnaktige framstilling skal bli trodd. Ikke bare har NRK i tiden etter 26. august systematisk formidlet et forfalsket bilde av fakta om Israels utallige angrep. Det har også smittet over på NRKs kommentarer. Som denne rapporten grundig dokumenterer: NRK bringer bare omtale av Israels angrep når de bomber Gaza, og da presenteres Israels versjon, som er at bombingene er «svar» på angrep fra Gaza. Det blir også mye vanskeligere å forstå synspunkter og reaksjoner fra de 1,8 millioner palestinerne som er innesperret i Gaza, når man hemmeligholder at de daglig utsettes for militære angrep

fra Israel. Det sier seg selv at den terroren som disse angrepene innebærer, og som fører til at folk blir såret, lemlestet og av og til drept, gjør noe med dem som angripes. Det fører selvsagt også til reaksjoner at norske og andre vestlige medier erause og ikke ser ut til å bry seg om at folk i Gaza blir lemlestet og drept på denne måten. Det gjør ikke saken bedre at andre store medier i Norge har en lignende praksis. Vi setter likevel et særlig søkelys på NRK, fordi det er en statskanal som har et spesielt ansvar for at det norske folk blir informert om vesentlige fakta. Her er et lite eksempel på hvordan NRK formidler Israels propaganda, samtidig som man hemmeligholder de faktaene som dokumenterer at Israel lyver:

Israels ambassadør i hyggeintervju med NRK 23. desember 2014: *-There is one point that is very important for me to point out to the Norwegian public, which is that we are doing everything that we can in order to abstain from hurting innocent people.....We are really taking extreme measures in order to avoid that.*

Ambassadøren møtte ingen motforestillinger i intervjuet. Hans åpenbare løgner står i pinlig kontrast til den virkeligheten som NRK hemmeligholder, slik det for eksempel framgår av de to eksemplene nedenfor. De er fra hentet fra FN-organisasjonen OCHAs ukentlige rapporter. Som vi ser, gjelder de angrep i november og desember, ganske kort tid før intervjuet.

OCHA, Protection of Civilians Weekly Report 2 - 8 Dec. 2014: *«I en episode 6. desember i Access Restricted*

Areas (ARA) til vanns, åpnet israelske marinestyrker ild mot fem palestinske fiskebåter med 12 palestinske fiskere, som ifølge rapporter seilte innenfor 2-3 nautiske mil fra stranden, vest for Beit Lahia. Israelske marinestyrker omringet båtene og tvang fiskerne til å ta av seg klærne og svømme bort til de israelske marinefartøylene, hvor de ble satt i arrest. Fiskernes båter og fiskegarn ble konfiskert.»

OCHA, Protection of Civilians Weekly Report 4 – 10 nov. 2014: *«I ARA-området til vanns er det blitt registrert seks episoder der israelske marinestyrker har åpnet ild mot fiskere. Ved et tilfelle 10. november ble to palestinske fiskere rapportert såret og båten deres ble sterkt skadet vest for Rafah, da israelske marinestyrker åpnet ild i retning av palestinske fiskebåter nær den maritime grensen mellom Gaza og Egypt.»*

«NRK bringer bare omtale av Israels angrep når de bomber Gaza, og da presenteres Israels versjon, som er at bombingene er «svar» på angrep fra Gaza»

Hvorfor er det viktig for NRK å melde om hver granat og rakett fra Gaza, men helt uviktig å fortelle Norges befolkning om de mer enn 300 angrepene mot fredelige fiskere, med til dels katastrofale menneskelige og materielle konsekvenser? Er det fordi det er Israel som gjennomfører angrepene mot fiskerne? Er det fordi fiskerne er palestinere? Det kan jo ikke være ut fra en journalistisk, nyhetsmessig vurdering, siden hver granat og rakett i motsatt retning blir slått opp. Hvorfor sier NRK hele tiden at Israel «svarer» og «må ha rett til å forsvare seg»? Det er jo Israel som daglig angriper! Uansett er det et åpenbart brudd på elementær presseetikk når NRK og andre på denne måten påtar seg rollen som propaganda-apparat for den ekspansive okkupertstaten Israel.

NRK PRESENTERER ISRAELS VERSJON

Et av de verste eksemplene på NRKs fortieelse av israelske angrep på Gazas fiskere kom 7. mars 2015. Da ble en palestinsk fisker drept i et angrep som fikk bred dekning i internasjonale medier. Men NRK var tause. NRK refererer hver eneste rakett fra Gaza inn i Israel og begrenser seg til det. Bildet av at Israel forsvarer seg, skal opprettholdes. Det er noen få eksempler på at NRK bryter med sin regel om ikke å melde om israelske angrep. Disse få unntakene fra regelen gjelder ikke de uprovoserte angrepene på fiskerne. De forties konsekvent. Men de gjelder noen tilfeller der Israel bomber Gaza og sender ut meldinger om at de gjør det som «svar» på raketter fra Gaza.

Da presenterer NRK Israels versjon, og deknningen understøtter da myten om at Israel forsvarer seg. I angrepene på fiskerne skyter Israel sjelden for å drepe. Hadde det vært målet, ville mer enn 300 angrep med skarpe skudd selvsagt ha ført til et stort antall drepte fiskere. Målet er heller å ødelegge fiskerinæringen, som tradisjonelt har hatt stor betydning for folk i Gaza. Det har Israel lyktes med. Antall registrerte fiskere sank fra omkring 10 000 i 2000 til omkring 3500 i 2013. I dag er det stor fattigdom blant fiskerfamiliene i Gaza. Det er tydeligvis viktig for Israel å hindre at Gaza får utvikle seg. Derfor bombes infrastruktur målrettet. Eksport fra Gaza blokkeres effektivt. Men av og til fører angrepene til at fiskere ikke «bare» blir såret og lemlestet, men at de også blir drept. Resultatet er selvsagt et særlig stort raseri blant folk i Gaza. Lørdag morgen 7. mars ble den palestinske fiskeren Tawfiq Abu Riyala skutt og drept av israelsk marine, under et angrep på noen små fiskebåter utenfor den sørlige delen av Gaza by. En talsmann for Gazas Fiskerlag fortalte at israelske kanonbåter åpnet ild med maskingeværer mot en gruppe palestinske fiskere. To fiskebåter ble konfis-

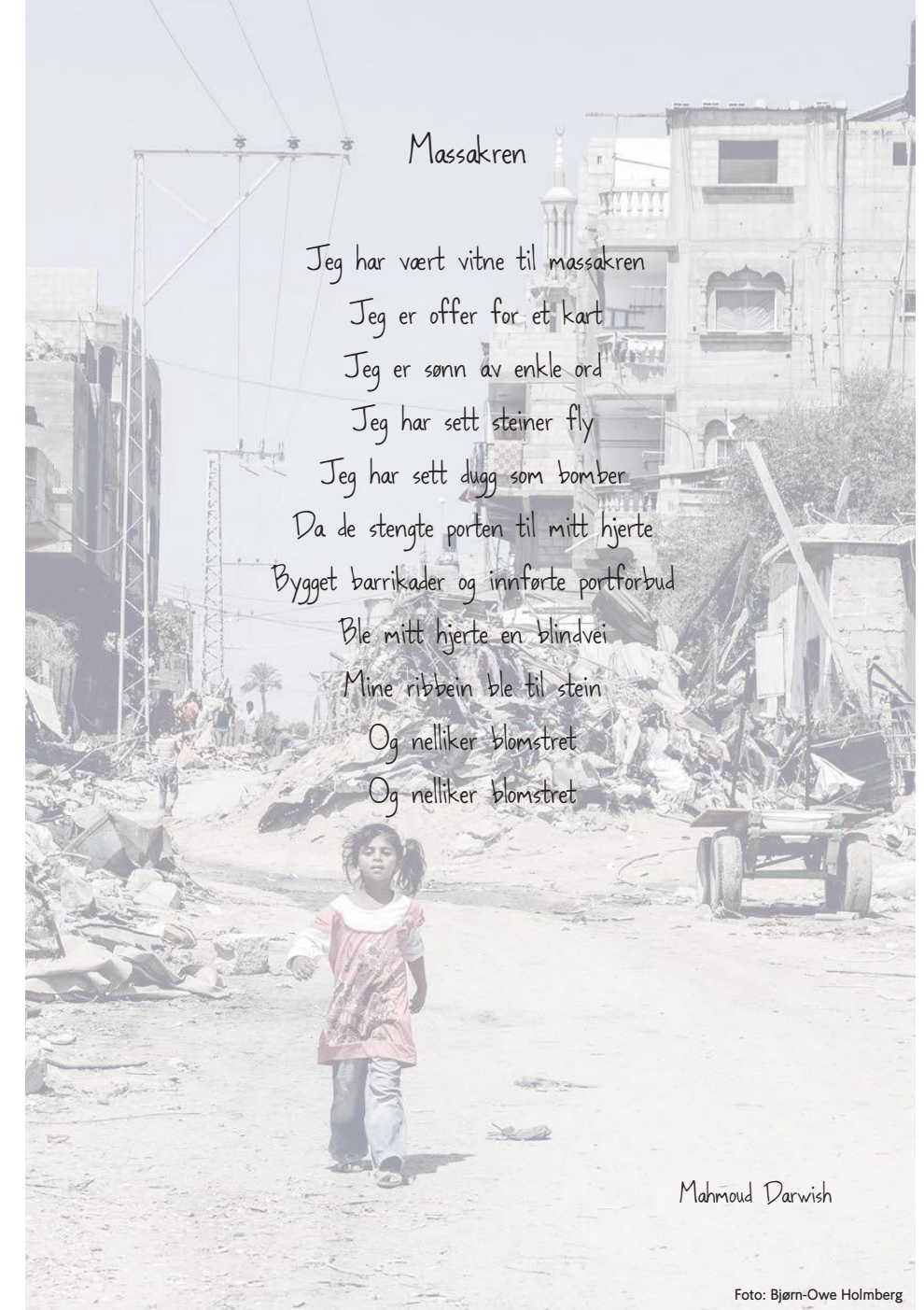
kert og tatt til ukjent havn. To andre båter klarte å komme seg tilbake til land. En fisker døde altså av skuddskadene han ble påført, og to fiskere ble arrestert. Fra israelsk side ble det påstått at båtene var utenfor den fiskerisonen som Israel har fastsatt. Israelsk marine skulle så ha beordret båtene til å stoppe, og så ble det skutt varselskudd, som ifølge marinens talsperson var rettet mot motorene på båtene. To båter ble truffet. Fiskerne i Gaza avviser imidlertid at båtene var utenfor fiskerisonen.

Nyhetsbyråer som AFP, Associated Press og Reuters dekket alle denne dramatiske episoden, Svensk TV dekket det. Men ikke NRK. De lot i stedet ambassadøren få breie seg uimotsagt:

“...we are doing everything that we can in order to abstain from hurting innocent people... we are really taking extreme measures in order to avoid that.”

Ship to Gaza lanserte heftet om fiskerne på en pressekongress 8. juli, på ettårsdagen for starten på Israels voldsomme krigsoffensiv med det misvisende navnet «Operation Protective Edge». På pressekongressen var NRK representert med Sidsel Wold, som sørget for referat fra vår presentasjon i flere nyhetsinnslag. Det satte vi pris på, men det forhindrer ikke at NRKs omfattende hemmelighold blir reist som sak fra oss til Kringkastingsrådet og i andre mediefora. Myten om at norske medier er så Israel-kritiske, er nettopp det: En myte.

«Hvorfor er det viktig for NRK å melde om hver eneste granat fra Gaza, men helt uviktig å fortelle om de mer enn 300 angrepene på fredelige fiskere?»

Massakren

Jeg har vært vitne til massakren
Jeg er offer for et kart
Jeg er sønn av enkle ord
Jeg har sett steiner fly
Jeg har sett dugg som bomber
Da de stengte porten til mitt hjerte
Bygget barrikader og innførte portforbud
Ble mitt hjerte en blindvei
Mine ribbein ble til stein
Og nelliker blomstret
Og nelliker blomstret

Mahmoud Darwish

Foto: Bjørn-Owe Holmberg

Rakkerungene I GAZA

Alle foto: Pål Hadler

Jeg ser at Fritt Palestina har valgt å bruke et av mine bilder fra Gaza som illustrasjon til Khaled Jumas lille dikt "Rakkerunger i Gaza". Det var overraskende og kanskje også litt smigrende. Men bildet har en tragisk bakgrunn som vel kunne forsvare noen linjer i bladet. Bildet ble tatt i Zeitoun, en liten landsby sør for Gaza by, i juni 2009. Fremst av barna på bildet står Sawsana. Hun var syv år gammel den gang; stillferdig, kontaktsøkende, tillitsfull og - vil jeg tro - traumatisert. I så fall hadde det sine grunner.

EN BLODIG MASSAKRE

Under «Operasjon Cast Lead» ble landsbyen hennes hjemmsøkt av Israels vernemakt. Det var Givattbrigaden som kom, ledet av oberst Ilan Malka. De kom den 3. januar 2009, og de møtte ingen motstand. Likevel gikk de fra første stund brutalt frem mot liv og eiendom. Det skulle ende med en av felttogets blodigste massakrer.

Over hundre medlemmer av Al-Samouni-familien, hovedsakelig kvinner og barn, ble stuet sammen i huset til Wa'el Al-Samouni. De manglet mat, vann og brensel, men deres sivile status var bragt på det rene av oberstens egne soldater. Tidlig på morgenen den 5. januar beordret oberst Malka likevel et raketangrep mot huset. 21 familiemedlemmer ble sprenget til døde, blant dem ni barn, herunder tre spedbarn. Flere av barna var på Sawsanas egen alder og hun må ha kjent dem som lekekammera-

ter. Nitten andre familiemedlemmer ble såret. Derpå sperret soldatene området av for all nødhjelp i flere dager, hvorved flere av de sårede døde. Ambulansepersonalet fortalte at de senere fant fire dehydrerte småbarn da de omsider fikk adgang til landsbyen. Barna lå sammen med sine døde mødre. Før Givattbrigaden forlot Zeitoun, rev soldatene ned restene av Al-Samounis hus og begravde dermed likene som redningspersonalet ikke hadde fått lov til å hente. Soldatene raserte også andre boliger samt den lille moskeen i landsbyen.

OBERSTEN SLAPP UNNA

Obersten bedyret siden sin uskyld, selv om offiserkolleger skal ha advart ham om de siviles tilstedeværelse. Tragedien ble først benektet og siden bagatelisert. Men etter internasjonalt press iverksatte den militære generaladvokaten etterforskning. Generaladvokaten konkluderte - som forventet - med at intet straffbart forhold forelå, men kun et hendelig

uhell. Tragedien skyldtes angivelig en høyst beklagelig feiltolkning av et noe utydelig dronebilde. Medlemmer av Al-Samouni-familien var uheldigvis blitt oppfattet som «terrorister» da de i grålysningen våget seg ut på leting etter hårdt tiltrengt vann og ved. Oberst Malka var dermed å anse som renvasket, hvorpå han ble forfremmet til brigadegeneral.

PALESTINSK BLOD PÅ NORSKE HENDER

Under mitt korte besøk i Zeitoun, vrimlet det fortsatt av barn i landsbyen, vennlige og nysgjerrige unger. De sprang barbeint mellom ruinene, der de også hadde funnet seg nye leker. Noen smågutter kom trekkende med halepartiet til en Hellfire AGM-114 rakett, som er standardvåpen for Israels droner og kamphelikoptre. Raketten er kraftfull og meget pålitelig. Man treffer det man sikter på, det være seg et bolighus, et sykehus eller en moské. Produktet markedsføres under mottoet «Fire and forget» og er vel tilpasset Israels kampstrategi og moral. Hellfire-raketten produseres av Lookhed Martin i USA, men med et meget viktig norsk innslag. Nede i Hurum ligger nemlig suksessbedriften Chemring Nobel, som leverer drivstoffet til disse rakettene.

Norges regler for våpeneksport skal etter sigende være både strenge og etisk høyverdige. Derfor selger vi angivelig ikke våpen til områder som er i krig eller hvor krig truer. Direktesalg av rakettdrivstoff til Israel er derfor ikke mulig. Men hvor der er vilje, er der også en omvei. Chemring Nobel sender sitt drivstoff som delleranser til Lookhed Martin i USA for montering i Hellfire-rakettene. Rakettene går så videre i stort antall til Israel, som i sin tur anvender dem mot Gazas sivilbefolkning. Ved slike delleranser krever riktignok vårt Kongelige Norske Utenriksdepartement at det ferdige produktet ikke fremstår som norsk. Som «fredsnasjon» må vi verne om vårt gode navn og rykte. Mesteparten av norsk våpeneksport består for øvrig av slike delleranser med mer eller mindre ukjent sluttbruker.

År har gått, og Gaza har hatt nye besøk av Israels vernemakt. Nye massakrer er anrettet mot sivilbefolkningen, og Gazas barn er ikke blitt spart. Jeg tenker ofte på hvordan Sawsana har det. Såfremt hun fortsatt lever, er hun tretten år nå. Da er hun ikke lenger noen «rakterunge», men en ung jente som lever sitt liv i verdens største og farligste fengsel.

PÅL HADLER

Advokat
paa-hadl@online.no

«Raketten er kraftfull og meget pålitelig. Man treffer det man sikter på»

Foto: Pål Hadler

LIVET BLANT RUINENE

For nesten ett år siden besøkte den norske fotografen Bjørn-Owe Holmberg Gaza. Lite er endret siden den gang. Byggematerialene som ble lovet, har ikke kommet inn. Israels kvelende blokkade vedvarer. Holmbergs bilder avslører mye sorg, men gir også et imponerende inntrykk av viljestyrke. Holmberg har donert bildene til Krafttak for Gaza, som samler inn penger til Proteseverkstedet i Gaza.

Foto: Bjørn-Owe Holmberg

Foto: Bjørn-Owe Holmberg

Foto: Bjørn-Owe Holmberg

Foto: Bjørn-Owe Holmberg

A portrait of Omar Barghout, a man with short dark hair and glasses, wearing a light blue button-down shirt. He is looking directly at the camera with a neutral expression. The background is a dense thicket of green foliage.

Tekst: Rami Younis
Denne saken ble først publisert på
det palestinske nettstedet Bokra, og
deretter på engelsk i nettavisen
+ 972 Magazine. Saken er oversatt
fra engelsk til norsk av Marie Borgen.

MANNEN BAK BDS

Han er hatet i pro-israelske miljøer, som ser på ham som en trussel mot staten Israel. Møt Omar Barghouti, mannen som var med å starte BDS for ti år siden.

Omar Barghouti er et av de mest notoriske navnene innen pro-israelske miljøer og israelske regjeringskretser akkurat nå. Den palestinske menneskerettighetsaktivisten og lederen av BDS-bevegelsen - som han var medgrunnlegger av for ti år siden, og nå leder - blir framstilt som en trussel mot staten Israel. Hvor stor trussel? Vel, bare i forrige uke hadde landets mestselgende avis, Yedioth Ahronot, en forsidesak der de omtalte ham som «*eksplosive Omar*».

Dersom Omar og boikottbevegelsen evner å skremme det pro-israelske, sionistiske miljøet, må han jo gjøre noe riktig.

BOIKOTTER ISRAELSKES MEDIER

Barghouti nekter å svare sine anklagere ettersom han opprettholder en fullstendig boikott av israel-

ske medier. Han var villig til å gjennomføre dette intervjuet på grunn av min palestinske identitet og under forutsetning av at det først ble offentliggjort på arabisk, på den palestinske nettsiden Bokra, selv om det også blir publisert på engelsk i 972 Magazine og på hebraisk i Local Ring.

Barghouti forklarer hvorfor han velger å ikke snakke med israelske medier, og logikken bak oppfordringen til boikott og sanksjoner:

– I enhver situasjon av vedvarende undertrykkelse vil menneskerettighetsgrupper kreve straffetil-tak mot staten og dets institusjoner, ikke kun mot et delkomponent som direkte er koblet til en større form for urettferdighet. Ingen snakket om å forby produkter av sudanske selskaper som produserer i Darfur som en respons til det sudanske regimets krigsforbrytelser. Sudan som *helhet* var målet. Som

erkebiskop Desmond Tutu en gang sa; Israel er satt på en piedestall av Vesten og behandles som om landet er hevet over folkeretten. BDS søker å avslutte den israelske eksepsjonalismen og kriminelle straffriheten. Israel må behandles som en hvilken som helst annen stat som begår lignende forbrytelser.

TRE KRAV

BDS-bevegelsen ble lansert 9. juli 2005, da en bred allianse bestående av mer enn 170 palestinske politiske partier, fagforeninger, flyktningnettverk, frivillige organisasjoner og grasrotforeninger publiserte en åpen oppfordring om boikott til det internasjonale sivilsamfunnet. De oppfordret til å pålegge Israel en bredere boikott og implementere salgsforhindrende tiltak, akkurat slik man gjorde i Sør-Afrika under apartheidstyret. I dag er den globale BDS-bevegelsen ledet av den største koalisjonen i det palestinske samfunnet, BDS National Committee (BNC).

BDS-bevegelsen søker å legge press på Israel gjennom tre ufravikelige krav:

1) Okkupasjonen må oppheve, koloniene fjernes og muren rives.

2) Diskrimineringen av palestinske innbyggere i Israel må oppheve.

3) De palestinske flyktningenes rett til å vende tilbake må fremmes, beskyttes og respekteres, i tråd med FN-resolusjon 194.

– Disse tre rettighetene tilsvarer de grunnleggende behovene hos det palestinske folk: De på Gazastripen og Vestbredden inkludert Øst-Jerusalem, de i 1948-territoriet som lever under israelsk apartheid og de som lever i eksil, sier Barghouti.

Han insisterer på at uansett hvilken form for politisk løsning som kommer ut av konflikten, må den være basert på disse prinsippene.

– Verktøyet som de 170 palestinske organisasjonene valgte i sin kamp for å kreve disse rettighetene og for å bekjempe den israelske okkupasjonen, er basert fullt og helt på grunnleggende menneskerettigheter og ikkevoldelige protester.

- Det har vært flere BDS-suksesser i det siste. To eksempler er at Lauryn Hill avlyste sitt show i Israel, og at Orange truer med å trekke sin merkevare fra landet. Hvilke andre seire kan du nevne som ikke har fått like mye oppmerksomhet i media?

– Det store nederlandske pensjonsfondet PGGM, hvis internasjonale investeringer er på nesten 200 milliarder dollar, besluttet i fjor å selge seg ut av fem israelske banker på grunn av deres involvering i å finansiere okkupasjonen. Ikke lenge etter brøt den presbyterianske kirken i USA sine avtaler med Caterpillar, HP og Motorola Solutions på grunn av deres medvirkning i okkupasjonen. Bill Gates trakk også sine avtaler med G4S, verdens største sikkerhetselskap, som er involvert i israelske forbrytelser mot det

BDS

BOIKOTT, DEINVESTERINGER & BOIKOTT AV STATEN ISRAEL

- BDS-bevegelsen oppsto i 2005 da mer enn hundre palestinske organisasjoner gikk sammen for å oppfordre det internasjonale samfunnet til å legge press på Israel for å få slutt på okkupasjonen ved å boikotte Israel, trekke ut sine investeringer og sette i gang sanksjoner mot landet inntil Israel følger folkeretten og anerkjenner palestinerne rettigheter.
- I dag er det den voksende BDS-bevegelse som tar til orde for en internasjonal boikott av Israel lik boikottkampanjen mot apartheidregimet i Sør-Afrika.
- Boikott av staten Israel er ikke et mål i seg selv, men et effektivt og ikke-voldelig virkemiddel i kampen for å få slutt på den ulovlige okkupasjonen. Vi tar i bruk boikott fordi Israel nekter å rette seg etter FN-resolusjoner og internasjonal lov, og som går fri for internasjonale sanksjoner.

Kilde: Fagforbundet og Palestinakomiteen

palestinske folket. BDS lykkes dermed stadig med å avsløre hvilken giftig «merkevare» Israel faktisk er, sier Barghouti.

- Noen BDS-aktivister velger å boikotte hele Israel, ikke bare selskaper som profiterer direkte fra okkupasjonen. Hvorfor det?

– Det kunstige og uholdbare skillet mellom Israel og okkupasjonen er politisk og ideologisk; det er ikke basert på praktiske, juridiske eller moralske hensyn. Det er Israel som folkeretten anser som okkupasjonsmakt, og Israel står derfor ansvarlig for bygging og vedlikehold av ikke bare de koloniale bosetningene, men også av hele okkupasjonsregimet. Israel er også ansvarlig for noe som til og med det amerikanske utenriksdepartementet har kalt en institusjonell, juridisk og samfunnsmessig diskriminering av Israels palestinske borgere.

Amerikansk aktivist
fra organisasjonen
Jewish Voice for Peace.

FALSK ANKLAGE

Med et slikt system og en slik form for undertrykkelse kan Israel sies å passe inn under FN-ens definisjon av apartheid. Men Israels største urettferdighet mener Barghouti er fornektelsen av palestinske flyktingers rett til å vende tilbake:

– Disse flyktningene utgjør 68 prosent av det palestinske folk, og de fortjener like menneskerettigheter, insisterer han.

– **En vanlig anklage mot BDS-kampanjen er at den er antisemittisk. Hva sier du til det?**

– BDS er en ikkevoldelig menneskerettighetsbevegelse som søker frihet, rettferdighet og likhet for det palestinske folket, basert på internasjonal lov og universelle prinsipper om menneskerettigheter. Sånn sett har BDS konsekvent og kategorisk avvist alle former for diskriminering og rasisme, inkludert antisemittisme. Vår ikkevoldelige kamp har aldri vært mot jøder eller israelere som jøder, men mot et urettferdig regime som undertrykker vårt folk med okkupasjon, apartheid og fornektelse av flyktingenes FN-fastsatte rettigheter. Vi er stolte av det uforholdsmessig høye antallet jødiske aktivister i BDS-bevegelsen, spesielt i USA.

Barghouti sier at Israels anklager mot BDS-bevegelsen er *«like absurd som at Ku Klux Klan skulle beskyldte Martin Luther King Jr. og Rosa Parks for rasisme»*.

– Å sette den menneskerettighetsbaserte boikotten av Israels brudd på folkeretten i sammenheng med antisemittisme er ikke bare falske anklager, det er også et forsøk på å sette alle jøder i samme bås ved å gjøre dem til en del av Israels forbrytelser mot det palestinske folk.

– **Hvordan velger dere ut enkeltpersoner, organisasjoner eller andre aktører dere ønsker å rette**

fokus på ved en boikottkampanje?

– Det er tre generelle kriterier som den palestinske BNC anbefaler for å velge ut strategiske mål for boikott. Det første er medvirkning. Dette går ut på å fokusere på selskaper og produkter som tydelig og direkte er involvert i Israels brudd på menneskerettighetene, og enklest mulig forklare dette til et bredt publikum. Det andre kriteriet er å prioritere selskaper eller produkter som gir muligheter for etablering av brede allianser. For eksempel har vi en kampanje som går ut på å få ulike aktører til å avslutte kontraktene de har med det israelske vannselskapet Mekorot. I arbeidet med denne saken har vi engasjert og opprettet et bredt spekter av miljø- og antiprivatiseringskampanjer. Det tredje kriteriet er at en BDS-kampanje alltid skal ha en realistisk sjanse for å lykkes utover kun bevisstgjøring, som for eksempel å overtale en internasjonal bedrift eller institusjon til å avslutte støtten til et israelsk selskap.

DEN ØDELEGGENDE OSLO-AVTALEN

For et par måneder siden var jeg vert for en offentlig diskusjon sammen med Barghouti foran 400 palestinske borgere i byen Arara. Før vi begynte, ba jeg de som hadde hørt om BDS-bevegelsen om å rekke hånden i været. Bare 20 mennesker gjorde det. Barghouti forklarer hva dette kan skyldes:

– Oslo-avtalen splittet opp den palestinske befolkningen i 1948-regionen (israelske statsborgere og innbyggere i Øst-Jerusalem, red. anm.) og forårsaket et alvorlig skille. BDS-bevegelsen krever like rettigheter for alle palestinere, inkludert palestinere fra 1948-regionen. Store grupper i '48-regionen var en del av lanseringen av BDS i 2005, men bevegelsen har ikke gjort nok for å øke bevisstheten rundt BDS i disse områdene. Dessuten er kampen mot

dekoloniseringen av våre sinn en vanskelig kamp i '48-regionen, som stadig har blitt utsatt for en «israelisering» eller kolonisering i løpet av de siste syv årene. En viktig del av det BDS-bevegelsen gjør, er å skape håp om at vi, de undertrykte, er i stand til å avslutte undertrykkelsen, sier Barghouti.

– Flere og flere selskaper vil sannsynligvis trekke seg ut av Israel i årene som kommer som følge av BDS-bevegelsens innsats. Hva sier du til palestinske borgere i Israel som kan bli møtt med oppsigelser eller andre økonomiske konsekvenser som følge av at multinasjonale selskaper forlater det israelske markedet?

– Det er Israels undertrykkende regime som er ansvarlig for dette og alle de konsekvensene som oppstår som følge av vår motstand mot undertrykkelsen. De som hevder at BDS gjør situasjonen verre for palestinerne kommer med grunnløse og uetiske påstander. Motstand koster dessverre alltid i begynnelsen. Dessuten er det nedlatende av folk å si at de forstår palestinske interesser bedre enn palestinerne selv. Ingenting volder det palestinske folket så mye lidelse som Israels rasistiske og koloniserende undertrykkelse.

– Som palestinsk borger av Israel har jeg ikke lov til å støtte BDS offentlig og delta i motstandskampen. Hvordan kan jeg fortsatt støtte BDS?

– Det at du ikke kan støtte BDS offentlig er en feiltolkning av den anti-demokratiske, israelske anti-BDS-loven. Selv om loven i seg selv begrenser vår ytringsfrihet, hindrer den deg ikke i å støtte BDS. Den gjør det kun ulovlig å argumentere offentlig for å boikotte Israel eller israelske institusjoner. Enhver jødisk eller palestinsk borger av Israel som ønsker å støtte BDS-bevegelsen kan offentlig erklære sin støtte uten å bryte loven - så lenge de ikke selv direkte oppfordrer til boikott. For eksempel kan jeg forklare hvorfor selskapet X er medskyldig i brudd på folkeretten og deretter si at jeg selv boikotter dette selskapets produkter, men på grunn av den undertrykkende anti-boikottloven har jeg ikke lov til å oppfordre deg til å boikotte det. På denne måten støtter jeg boikottkampanjen uten å bryte loven.

Barghouti understreker at man riktignok bør utøve sivil u lydighet mot denne og alle andre undertrykkende israelske lover, slik det ble gjort i den amerikanske borgerrettighetsbevegelsen og den sørafrikanske antiapartheidbevegelsen.

– Uetiske og urettferdige lover bør aldri bli adlydt. Mennesker med samvittighet bør derfor kollektivt og aktivt bryte dem og sørge for at de blir opphevet.

UAVHENGIG OG GRASROTBASERT

En BDS-seier som nylig skapte overskrifter var overraskende nok ikke organisert av Barghouti og BNC,

men av de palestinske selvstyremyndighetene. Som medlem av FIFA, var det palestinske fotballforbundet i stand til å true Israel med utvisning fra internasjonale turneringer.

– Hva tenker du om denne saken?

– BDS er en grasrotbasert menneskerettighetsbevegelse som opererer uavhengig av offisielle palestinske strukturer og enhver sittende regjering. BDS spilte en avgjørende rolle i kampanjen for å utvise Israel fra FIFA. Palestinske solidaritetsaktivister - nesten alle av dem er BDS-støttespillere - har slutt i flere måneder for å øke bevisstheden rundt Israels brudd på palestinske idrettutøveres rettigheter i forbindelse med okkupasjonen og undertrykkelsen. Det faktum at palestinske tjenestemenn ledet den

«Vi er ikke her for å tigge etter veldedighet»

offentlige innsatsen i denne forbindelse var vår akilleshæl. Fordi de palestinske selvstyremyndighetene er lenket til den ydmykende

Oslo-avtalen, kan de ikke motsette seg Israels undertrykkelse på en meningsfull og strategisk måte.

– Hvor ser du for deg at det neste slaget skal stå?

– Vi satser nå bredt, og nettopp her ligger utfordringen. Vi er ikke her for å tigge etter veldedighet, vi er her for å kape effektiv solidaritet. Som Martin Luther King Jr. sa en gang: Boikott innebærer på et grunnleggende nivå uttak av samarbeid fra et ondt system. Når vi ber institusjoner og organisasjoner om å trekke seg ut av selskaper som er involvert i Israels forbytelse, ber vi ikke om noe heroisk. Vi spør bare organisasjonene om de ønsker å oppfylle en moralsk forpliktelse. Dette er en overbevisende og etisk BDS-logikk, og en viktig medvirkende årsak til at BDS-bevegelsen har skutt fart de siste årene.

«SØR-AFRIKA-ØYEBLIKKET»

Barghouti mener at BDS-bevegelsen nå står ved et vendepunkt - først og fremst fordi strategien fungerer, men også fordi Israel har fått den fanatiske høyresiden inn i regjeringen. Dette vil kanskje bidra til å knuse myten om at Israel er et demokrati.

– BDS-bevegelsens største seier så langt er kanskje at vi har klart å samle palestinere med ulike ideologiske og politiske ståsteder bak en ikkevoldelig motstandsbevegelse som er forankret i folkeretten, slår Barghouti fast.

Skal vi dømme ut ifra de seirene BDS-bevegelsen har hatt den siste tiden, virker det som om denne strategien basert på vedvarende og økende press på Israel på alle områder - faglig, kulturelt, økonomisk og militært - er i ferd med å ha en reell og alvorlig effekt. Eller som Barghouti sier det, «vi er der ikke ennå, men vi er i ferd med å nå vårt Sør-Afrika-øyeblikk.»

Den internasjonale BDS-rørsla fylte 10 år 9. juli 2015:

BLI MED PÅ BDS-OPPTUREN!

*BDS-rørsla tar til å få eit godt fotfeste her i Noreg.
Du kan vere med å bidra!*

TEKST: BERIT AAKER, MEDLEM AV PALESTINAKOMITEENS BOIKOTTUTVAL

I 67 år har Israel brote folkeretten og latt vere å følge FN-resolusjonar. Israel ignorerar vedtaka fullstendig og er da også det landet i verda som bryt flest FN-resolusjonar. Israel har ingenting å frykte avdi brota får ingen konsekvensar, og okkupasjonen og fordrivinga av palestinarane kan halde fram. Derimot fryktar Israel ei veksande internasjonal BDS-rørslé (boikott, desinvesteringar, sanksjonar); ei folkerørslé som også tar til å få eit godt fotfeste her i Noreg.

FOR DET ER IKKJE UVIKTIG NÅR...

- Sokneprest på Svalbard, Leif Magne Helgesen, skriv i bloggen sin at «Boikott et viktig virkemiddel. Derfor håper jeg at vi i Norge går fram med et godt eksempel og velger bort varer fra en okkupasjonsmakt. Det er viktig at vi i felleskap sier at nok er nok. Israel, som alle andre land, må respektere internasjonale humanitære lover. Det gjør de ikke i dag.»
- Sentrale LO-organ som El & IT Forbundet, Fellesorganisasjonen og LO i Oslo går inn for boikott av Israel
- KFUK-KFUM etter sterk intern debatt i fjor,

vedtok boikott av Israel.

- Gerd Kristiansen, leiar for LO med 900 000 medlemmar, krev «at norske myndigheter tar initiativet til en internasjonal boikott av varer fra israelske bosettinger»
- Eit stort mindretal på LO-kongressen i 2013 går inn for boikott av Histdrut (israelske LO).
- Mellomkirkelig Råd vil «arbeide for at ingen norske selskaper eller statlige fond investerer i firmaer som bidrar til å opprettholde den ulovlige okkupasjonen, og at vi heller ikke handler varer som er ulovlig produsert i de okkuperte, palestinske områdene.»
- Eit titals norske prestar, akademikarar og ein biskop støttar eit opprop frå kristne palestinarar i 2014 som vil ha slutt på okkupasjonen og som meiner Israel må bli dømt for folkemord.
- KLP, Noregs største livsforsikringsselskap, ekskluderer selskapa Heidelberg Cement og Cemex frå si investeringsportefølje fordi selskapa nyttar naturressursar på okkupert palestinsk jord i strid med folkeretten.
- Palestinakomiteen i felleskap med organisasjonar som

Norsk Folkehjelp, Fagforbundet, KFUK-KFUM, politiske ungdomsparti med fleire kan gå saman om landsomfattande boikottkampanjer mot G4S og SodaStream.

INTERNASJONAL SOLIDARITET

Palestinakomiteen i Noreg har i mange år hatt boikott av staten Israel som si prioriterte oppgave fordi boikott er eit ønskje frå palestinarane sjølve, og fordi det handlar om internasjonal solidaritet.

For nøyaktig 10 år sidan bad 170 palestinske organisasjonar det internasjonale sivilsamfunnet om å boikotte Israel. Oppropet frå 2005 har sidan da vokst til den internasjonale boikottårsra - BDS Movement - som Palestinakomiteen er ein del av. I Noreg er det likeins ei veksende allianse mellom store delar av fagrørsla, kyrkja, politiske parti, ungdomsorganisasjonar, humanitære- og solidaritetsorganisasjonar som i aukande grad går saman om felles aksjonar og krav til støtte for det palestinske folket. Det er difor ikkje uvesentleg når Palestinakomiteen mellom anna kan samle 36 organisasjonar og enkeltpersonar med krav til den norske regjeringa om å sanksjonere Israel på 10-årsdagen for ICJs uttale om den ulovlege muren, eller leggje fram felleskrav frå 46 organisasjonar om å leggje press på Israel for å heve blokaden av Gaza, eller kan arrangere

BDS Workshop som i år samla 21 representantar frå 16 organisasjonar for å diskutere og koordinere aksjonar for politisk press på den norske regjeringa, Stortinget, og Israel.

IKKJE NOK MED FESTTALER

Stadig fleire innser at det er ikkje nok med festtaler og gode støtteerklæringar, men at vi må presse sioniststaten og okkupasjonsmakta Israel med dei midla vi har. Det er særleg kravet om boikott av israelske varer frå dei ulovlege koloniane som har brei støtte i norske politiske parti og organisasjonar. Sjølv om Palestinakomiteen meiner at det er okkupanteren vi må boikotte, er boikott av varer frå okkupert palestinsk jord eit steg på vegen til full boikott. Israel fryktar ikkje FN, men fryktar boikottårsra avdi det betyr tap av omdømme, støtte frå det internasjonale samfunnet og økonomisk makt. Motreaksjonane frå Israel utbeilir da heller ikkje. Landet har utpeikt ein eigen minister for å kjempe mot BDS-rørsla, og har også oppretta ei særskild arbeidsgruppe i Kulturdepartementet med særleg mål om å ramme akademisk og kulturell boikott.

Også i Noreg er det mange forsøk på å kvele framveksten av denne sida av boikottårsra. Redaktør i Aftenposten, Harald Stanghelle, omtalar denne

boikotten som enkel og skriv at «*dialog er krevende, mens boikott er lett*», og rosar sjefen ved Nationaltheatret, Hanne Tømta, for å ha «*plassert seg blant dialogens trassige støttespillere*». Det Stanghelle og hans likesinna ser bort i frå, er at under dekke av dialog har Israels apartheidregime fått utvikle seg. Norske akademikarar og kulturarbeidarar skapar inntrykk av at striden handlar om ytringsfridom til israelske academia og det israelske kulturfeltet og det israelske kulturfeltet medan dei overser at det dreier seg om ei langt meir brennande sak; palestinaranes manglande fridom. Dei overser også at Israels mottak nettopp har styrka BDS-kampanen og skapt politisk debatt, noko som jo er eitt av måla med kampanjen.

STOL PÅ EIGNE KREFTER

Når vår eiga regjering og store delar av Stortinget ikkje vil gjere noko, må vi stole på egne krefter. Alle kan bidra – og alle tiltak nyttar - små som store:

- Du kan la vere å kjøpe varer og tenester frå ein okkupant. Butikkane bugnar av frukt og grønnsaker frå Israel og okkuperte område. Sei ifrå til butikkeigaren om at du ikkje kan akseptere sal av slike produkt fordi det bryt med etisk handel. Forbrukarmakt har stor påverknadsverdi.
- Du kan under kommunevalet 2015 utfordre politikarar om å unngå samarbeid med og innkjøp av varer produsert i Israel og i dei ulovlege koloniane på Vestbreidda
- Protestere på akademisk og kulturelt samarbeid om dette eksisterer på heimstaden din (jfr samarbeidsavtalen mellom Universitetet i Stavanger og Israels Technion)
- Du kan oppmode stortingsrepresentantar til å sanksjonere Israel for grove brot på folkeretten, slik Noreg i dag sanksjonerer Russland etter annekteringen av Krim. Send krav til utanriksminister Børge Brende og Stortingets utanriks- og forsvarskomite om å innføre sanksjonar ovafor Israel
- Bli med på studieturane til Palestinakomiteen for å sjå med egne auge kva som skjer og del opplevingane dine når du er attende.

Boikott av staten Israel er ikkje et mål i seg sjølv, men eit effektivt og fredeleg virkemiddel i kampen for å få slutt på den ulovlege okkupasjonen og for å få til ei rettferdig og demokratisk løysing. Vi tar i bruk boikott fordi Israel nektar å rette seg etter FN-resolusjonar og internasjonal lov, og som går fri for internasjonale sanksjonar. Det tok 20 år før boikotten av apartheidstyret i Sør-Afrika var ein realitet. Det er 20 år sidan Oslo-avtalen vart iverksett. Det er på tide med internasjonal boikott av staten Israel no.

BDS: EN STERK BEVEGELSE FOR EN SMART BOIKOTT

En sterk BDS-bevegelse består ikke bare av sterke organisasjoner, men også av motiverte individer som ønsker å jobbe for at det palestinske folk skal få innfridd sine krav om frihet, likhet og rettferdighet.

TEKST: NIKOS TAVRIDIS-HANSEN, TALSPERSON FOR AKTIVISTORGANISASJONEN «BDS NORGE»

Både globalt og i Norge har man det siste året sett en omfattende økning i BDS-aktivitet. Selv om man ennå ikke har fått banebrytende gjennombrudd, er det flere tilfeller som kan karakteriseres som betydelige steg i riktig retning. La oss se på en del av disse.

Tidligere i år gikk den britiske paraplyorganisasjonen NUS (Nation Union of Students), som representerer mer enn 600 studentorganisasjoner, inn for å støtte BDS. Avgjørelsen kom som resultat av en votering i Landsrådet (National Executive Council) som førte til en majoritet på 19 mot 14 stemmer. Dette ble sett som en stor seier for de britiske gruppene som jobber for BDS. Allerede i august 2014 hadde NUS kommet med en støtteerklæring til BDS. Det israelske etablisementets fløyte derimot, har en helt annen tone. Reaksjonene lot ikke vente på seg, og det kom direkte respons fra høyestes politiske hold. Som en reaksjon på Studentunionens avgjørelse skrev Israels statsminister Benjamin Netanyahu følgende på twitter: *"A national student group in Britain that voted to boycott Israel - refused to boycott ISIS. This is BDS"*. Netanyahus påstand om at NUS ikke støtter boikott av ISIS er selvsagt en ren svertekampanje. Twittermeldingen viser med all tydelighet hvor høyt prioritert arbeidet mot BDS-bevegelsen er blant israelske toppolitikere og diplomater. Når en enkel votering i en britisk studentunion skaper slike reaksjoner, er det tydelig at vi gjør noe riktig. Netanyahu tweetet er en kompliment til BDS-bevegelsen.

En annen viktig utvikling internasjonalt er United Church of Christ sin avgjørelse om å støtte opp om BDS. Dette er en av de største protestantiske kirkene i USA. Avstemningen førte til at et overveldende flertal

(508 for, 124 mot) stemte for å implementere BDS.

Den jødisk-amerikanske aktivisten Anna Baltzer hadde følgende å si om UCC's avgjørelse:

"It sends a message to our US leaders that they should stand on the right side of history because things are changing quickly in this country and we can see it as high up as mainstream US churches."

Også denne støtteerklæringen førte til omfattende reaksjoner fra israelske toppdiplomater. At dette skjer i en kirke i USA lover godt for fremtidig BDS-arbeid. USA er et land der folk gjennom nasjonale medier og folkevalgte politikere til stadighet får servert en overvekt av pro-israelske synspunkter. At universiteter, religiøse samfunn og menigheter og mainstream media har fått opp øynene for BDS er i seg selv en liten seier.

BDS I NORGE

Også i Norge har vi sett at BDS-aktivitet har hatt en oppadgående kurve, både med tanke på aktivitet og konkrete resultater. Vi snakker om et vidt spekter av organisasjoner med ulike styrker, som på hver sin måte bidrar med viktige erfaringer og ekspertise.

Nasjonalt har Fellesutvalget for Palestina tatt initiativ til å starte en arbeidsgruppe med mål om en koordinert strategi for å innføre en våpenembargo mot Israel. Samarbeid med fagbevegelsen er også et viktig punkt i arbeidet, og det var gledelig å se at LO i Oslo hadde "Anerkjenn Palestina – boikott Israel" som en av sine hovedparoler under årets 1. mai-tog i Oslo.

Men vi har også konkrete resultater å vise til på hjemmebane. I sommer bestemte KLP seg for å ekskludere Heidelberg Cement og Cemex fra sine investeringsportoføljer. Ekskluderingen kom som

Flash-fash (spontant moteshow) med oppfordring om boikott av Moroccan Oil. Foto: Ryan Rodrick Beiler

følge av at selskapene utvinner naturressurser på den israelsk-okkuperte Vestbredden.

Det at et selskap på KLPs størrelse velger å ta en slik avgjørelse er svært viktig, og noe vi i den norske BDS-bevegelsen må benytte oss av når vi kjemper for å overbevise selskaper og andre aktører om å ta et standpunkt.

I BDS Norge har vi gjennomført aksjoner mot norske våpenprodusenter (Nammo, Chemring Nobel), kulturinstitusjoner (Nasjonalteateret) og idrettsarrangementer (europaisk mesterskap i håndball på Elverum). I tillegg har vi deltatt i og gjennomført debatter om akademisk boikott og BDS-bevegelsens rolle i kampen mot antisemittisme. Vi har også en pågående debatt der vi argumenterer for en forbrukerboikott av varer som produseres av selskaper som profitterer på Israels okkupasjon og undertrykkelse. Den siste av disse kampanjene er rettet mot Moroccan Oil (les mer på www.bdsnorway.net). Mye av denne aktiviteten har funnet sted i samarbeid med en rekke andre grupper og individer som jobber for BDS i Norge, og det er nettopp dette samarbeidet vi må bygge videre på dersom bevegelsen skal kunne styrkes ytterligere i fremtiden.

Også Palestinakomiteen har som Norges eldste solidaritetsorganisasjon, og som den største pro-palestinske organisasjonen i Norge, i lengre tid jobbet for BDS mot Israel. Palestinakomiteen sto sammen med en rekke andre aktører i spissen for kampanjen mot G4S som førte til at selskapet trakk seg ut av universitetene i Oslo og Bergen. De har også ved en rekke anledninger invitert representanter for den internasjonale BDS-bevegelsen til konferanser og andre arrangementer i Norge. Palestinakomiteens lokallag har butikksjoner og infostands om BDS. I tillegg har Palestinakomiteen hatt flere leserinn-

legg og kronikker om temaet på trykk i aviser.

En annen viktig aktør i det norske boikottarbeidet er Norsk Folkehjelp. De støtter initiativ for å legge konkret press på israelske myndigheter, institusjoner eller selskap for å endre deres okkupasjonspolitikk. De jobber kun med forhold som kan knyttes direkte til Israels okkupasjonspolitikk, og fører ikke en generell boikottpolitikk mot Israel. Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom tar til orde for at økonomiske sanksjoner og boikott av israelske varer videreføres og forsterkes.

MÅ BYGGE ALLIANSER

Slike allianser er viktige i oppbyggingen av en nasjonal bevegelse. Dersom synergiene som oppstår mellom disse gruppene utnyttes til det maksimale, vil vi snart se fremveksten av en sterk bevegelse med en solid strategi for en smart boikott. For at dette skal bli en realitet, er det ikke nok at etablerte organisasjoner gjennomfører møter og diskusjoner. Vi trenger din hjelp i dette arbeidet! Å arbeide med BDS skal være både morsomt, lærerikt og utfordrende. En sterk bevegelse består ikke bare av sterke organisasjoner, men også av motiverte individer som ønsker å jobbe for at det palestinske folk skal få innfridd sine krav om frihet, likhet og rettferdighet. Boikott Israel, fritt Palestina!

«BDS NORGE»

- Et uavhengig nettverk av aktivister som jobber for boikott, deinvisteringer og sanksjoner av staten Israel og andre okkupasjonsprofitører.
- For mer informasjon, se www.bdsnorway.net

BOIKOTTRUNDER: INNGANG TIL AKTIVISME

Boikottrunder er et flott lavterskeltilbud for nye aktivister. Og så er det gøy, skriver Tom Dahle fra Palestinakomiteen i Trøndelag.

TEKST: TOM DAHLE, STYREMEDLEM I PALESTINAKOMITEEN I TRØNDELAG

Det er mange innfallsvinkler for hvordan vi kan arbeide med boikott: Leserinnlegg, brev, underskriftsaksjoner og stands, men det vi har lagt vekt på i Trøndelag er det vi kaller boikottrunder, som er et lavterskeltilbud. Boikott er et kontinuerlig arbeid som vi har holdt på med i titalls av år. Det er ikke alltid like lett å se seirene. Muligens skyldes dette at vi overser dem?

HVA ER EN BOIKOTTRUNDE?

Da vi begynte med boikottrundene våre, tenkte vi at vi burde gjøre det lett for nye medlemmer å delta. På den måten aktiviserer vi nye medlemmer. Når vi skal ta en boikottrunde, treffes vi på et avtalt sted i sentrum. Vi vet ikke hvor mange som kommer til å møte opp, derfor deler vi oss først inn i grupper når vi møtes. Vanligvis er vi tre-fire stykker i hver gruppe.

Vi har flere halvfaste runder vi pleier å gå, og vi prøver å være innom flest mulig butikker på kort tid. Rutene har vi lagt opp etter å ha prøvd oss fram litt. Dersom vi er mange får vi dekket flere butikker. På hver gruppe er det minst en «veteran»; en som vet hvilken rute vi skal gå og hva slags varer vi bør se etter. Ideen er en slags skoloring i aktivisme. Den erfarne kan fortelle underveis om hvordan vi pleier å gjøre ting, hva slags varer det er lurt å se etter og hvilke retningslinjer vi pleier å følge. Jeg har selv pleid å benytte disse rundene til å fortelle om lokallaget vårt og om situasjonen i Palestina, og min erfaring er at det skaper en atmosfære der det er lett for nye medlemmer å spørre om ting de lurer på, ting som det ikke alltid er like lett å spørre om på et arbeidsmøte eller et kafebesøk. Med på runden har vi Boikott Israel-klistremerker, aktuelle plakater og «godkjent»/«ikke godkjent»-plakater, der butikker som har israelske varer får en «ikke godkjent»-plakat, mens de som ikke har det får en «godkjent»-plakat

hengt opp utenfor. Vi har noen ganger levert brev til en av de ansatte (med forespørsel om at det blir gitt til sjefen) om hvorfor det er galt å selge israelske varer. Dette har vi tenkt å trappe opp. Dermed kommer det argumentasjon og begrunnelse, slik at avdelingsledere får mer informasjon om hvorfor det stadig kommer klistremerker på varene deres.

HVA HAR VI OPPNÅDD?

Ingen butikker tilknyttet de store kjedene har slutta å selge israelske varer ennå. Flere kafeer har erklært at de skal slutte, og et par selvstendige butikker har også gitt positive tilbakemeldinger. Men rundene til kjedene har gitt mye mer utover dette. De må sees i sammenheng med en større nasjonal kampanje der butikker over hele Norge opplever det samme presset. Først når dette presset blir sterkt nok, vil vi se resultater her.

Men vi oppnår mye annet. Vi synliggjør saken; en sak som gjerne ligger død store deler av året. Vi tvinger de som handler til å forholde seg til boikotten i dagligdagse valg, og dermed også til okkupasjonen og den palestinske frigjøringskampen. Vi sørger for at folk ikke glemmer Palestina, og vi anser aksjonene som en effektiv synliggjøring som når mange. Vi kommer i prat med folk som ser at vi klistrer. Vi opplever at kunder legger tilbake frukten de nettopp har tatt, eller berømmer oss for initiativet. Noen ganger får vi spørsmål, og får anledning til å forklare hvorfor vi boikotter. Slik får vi en følelse av hva vanlige folk mener om Israel og om boikott. Og den responsen vi får er oppløftende!

Boikottrunder bidrar til å opprettholde presset for den generelle kampen for boikott, samtidig som de aktiviserer nye aktivister. De synliggjør oss og saken. Derfor synes vi organiserte boikottrunder er et ypperlig virkemiddel.

BLI MED PÅ
SOLIDARITETS- OG STUDIETUR TIL
PALESTINA

Vi besøker Jerusalem, Betlehem, Nablus, Hebron, Ramallah, Jeriko og Gamle Jaffa. Møt palestinske organisasjoner og få et innblikk i fredsaktivisme og ikkevoldelig motstand i praksis. En reise full av opplevelser og kilde til kunnskap!

REISER HØSTEN 2015:

PALESTINA

10.OKT - 21.OKT:

Turleder: Journalist Trine Lyngaard
Pris: kr 17 000. Enkeltrom kr 3 125.

PALESTINA

7.NOV - 18.NOV:

Turleder: Journalist Peter M. Johansen
Pris: kr 17 000. Enkeltrom kr 3 125.

PALESTINA OG JORDAN

10.OKT - 26.OKT:

Turleder: Journalist Trine Lyngaard
Pris: kr 22 200. Enkeltrom kr 3 775

For påmelding og spørsmål:

Eldbjørg Holte, tlf. 482 12 214
mail: eldbjorgholte@gmail.com
Al Quds Reiser, tlf: 22 11 00 26
mail: marianne@alquds.no

VÅREN 2016

DET PLANLEGGES NY STUDIETUR
5.-14 MARS.

Følg med på nettsiden for oppdatert informasjon.

Med forbehold om prisendringer.

ARR. PALESTINAKOMITEEN I NORGE. TEKNISK ARR. AL QUDS REISER A/S.

For flere reiser se: palestinakomiteen.no/studieturer

DEN NØDVENDIGE KULTURBOIKOTTEN

Trenger vi å boikotte israelske kulturinstitusjoner?

TEKST: TORE SIVERTSEN, STYREMEDLEM I AKULBI (SAMORDNINGSKOMITEEN FOR AKADEMISK OG KULTURELL BOIKOTT AV STATEN ISRAEL).

For to år siden hadde flere israelske dansekompanier forestillinger i Bærum kulturhus. Turneene til disse dansekompaniene var aktivt støttet av den israelske staten, og var tydelig del av «*Brand Israel*»-kampanjen, som Israel startet for å motvirke BDS-bevegelsen. Akulbi delte ut løpesedler ved flere av disse forestillingene, og våre markeringer ble blant annet dekket i Asker og Bærums budstikke.

I våres fikk vi en henvendelse fra en person som er interessert i moderne dans; med spørsmål omkring vår oppfordring til boikott av disse forestillingene. Vi syntes spørsmålene var viktige og interessante, og jeg la litt arbeid i svarbrevet. I håp om at denne brevvekslingen også kan ha interesse for leserne av Fritt Palestina, gjengir jeg svarene her. Teksten i spørsmålene er omformet litt, slik at personen som stilte dem er anonymisert.

ISRAELSK PROPAGANDA?

Det første spørsmålet var på hvilket grunnlag vi mente at repertoaret og forestillingene som de israelske kompaniene for moderne dans turnerer med er israelsk propaganda? Vedkommende påpekte at norske samtidsdanskompagnier som Carte Blanche også reiser på turneer, støttet av den norske staten. Mener vi da at Carte Blanche representerer den sittende regjeringen i Norge?

Til dette svarte jeg: Ingen av oss har noe grunnlag for å mene at repertoaret eller innholdet i forestillingene til de israelske samtidsdanskompagniene i utgangspunktet er israelsk propaganda. Det vi mener er at staten Israel bruker disse kompaniene og andre statlige og statsstøttede kulturinstitusjoner i sin kampanje for å skjønne staten Israel og framstille den som en «normal» stat.

Øg vårt grunnlag for å gjøre folk oppmerksomme på dette, slik vi gjorde da disse kompaniene gjestet Bærum kulturhus, er at vi mener Israel ikke er en hvilken som helst normal stat. Som vi skriver i oppropet vårt fra 2010:

«Den israelske staten okkuperer palestinsk jord og nekter palestinerne grunnleggende menneskerettigheter. Med kontroll over hele det gamle Palestina trakasserer Israel daglig den palestinske befolkningen, fordri- ver dem fra stadig flere områder og behandler dem som annenrangs mennesker. Situasjonen sammenlignes med rette med apartheidtiden i Sør-Afrika.»

Denne apartheidpreget har ligget der i grunnlaget for staten Israel helt fra den ble dannet, men med okkupasjonen av Vestbredden, utbyggingen av de folkerettslig ulovlige «bosettingene», utbyggingen av et eget veisystem forbudt for palestinere, kontrollpostene og muren, og ikke minst blokaden og de gjentatte herjingene med

befolkningen i Gaza har det blitt helt åpenbart. Den israelske staten praktiserer en apartheidpolitikk overfor hele den palestinske befolkningen. En apartheidpolitikk som mange sør-afrikanere har påpekt faktisk er mer brutal enn den de i sin tid opplevde i sitt eget land.

På grunn av denne situasjonen tok en rekke palestinske organisasjoner i 2004 initiativ til å utvide boikottkampanjen mot staten Israel til også å omfatte en boikott av israelske akademiske og kulturelle institusjoner, på samme vis som folk boikottet slike institusjoner fra Sør-Afrika under apartheidtida der. Denne oppfordringen var bakgrunnen for det norske *Oppropet for akademisk og kulturell boikott av staten Israel* fra 2010, som er det politiske grunnlaget for Akulbi (Samordningsmøtet for akademisk og kulturell boikott av staten Israel). Oppropet ligger på www.akulbi.no.

Som vi også skriver i oppropet, mener vi at «*fram-tida for både palestinere og israelere er avhengig av at okkupasjonspolitikken tar slutt, og at grunnleggende menneskerettigheter sikres for alle som bor i området. Dette tror vi ikke vil komme uten press utefra.*» Vi oppfordrer derfor folk til å avstå fra forsknings- og kultursamarbeid med israelske institusjoner, nettopp for å utøve et slikt press. Erfaringen fra kampen mot apartheid-systemet i Sør-Afrika er at boikotten på det akademiske og kulturelle området (inkludert idrettsområdet) hadde like stor innflytelse på det sør-afrikanske samfunnet som den økonomiske boikotten.

BOIKOTTE DANSEFORMER?

Det neste spørsmålet gjaldt de kunstneriske uttrykkene til disse kompaniene. Noen av de israelske koreografene og samtids-

danskompagniene har utviklet nye og interessante koreografiske ideer og former for dans. Spørsmålet var hvordan Akulbi står i forhold til disse nye danseformene. Mener vi at disse også må boikottes?

Mitt svar: Den akademiske og kulturelle boikotten er et politisk redskap rettet mot staten Israel og og dens undertrykkelse av palestinerne. Den retter seg ikke mot de enkelte kunstnere eller deres kunstneriske uttrykksformer. Akulbi har derfor ingen grunn til å motarbeide nye danseformer utviklet av israelske koreografer, eller overhodet å ha noen mening om dem.

FEIE ALLE OVER EN KAM?

Det siste spørsmålet gjaldt vår holdning til de israelske dansernes personlige politiske holdninger. Noen av de sentrale personene i moderne israelsk dans har gitt uttrykk for at de ikke støtter okkupasjonen

«Vi oppfordrer samtidig til å samarbeide med og støtte organisasjoner og enkeltpersoner i Israel som arbeider mot okkupasjonen og krenkelsen av palestinerne menneskerettigheter.»

av palestinske områder og den israelske regjeringens politikk overfor palestinerne. Noen har også gitt aktiv støtte til organisasjoner som arbeider for palestinerne menneskerettigheter. Ut fra dette spurte vedkommende om hvordan en boikott kan nyansere mellom kunst som ikke taler for regjeringen og den som gjør det? Skal man feie alle over en kam, og hva mener Akulbi at israelske kunstnere som er imot regjeringen bør gjøre?

Mitt svar: Dette er et viktig og vanskelig spørsmål i enhver boikottkampanje, og var det også under boikotten av Sør-Afrika. Vi ønsker jo å påvirke situasjonen i Israel/ Palestina, og støtte de kreftene som reelt arbeider for en endring av situasjonen. Derfor står det også i oppropet til Akulbi:

«Vi oppfordrer samtidig til å samarbeide med og støtte organisasjoner og enkeltpersoner i Israel, inkludert forskere, studenter, kunstnere og kulturarbeidere, som arbeider mot okkupasjonen og krenkelsen av palestinerne menneskerettigheter.»

KAN VIRKE PROVOSERENDE

Palestinerne er heldigvis ikke alene om å slåss mot staten Israel og dens politikk. Det finnes en del bevisste og modige folk også blant israelske jøder, som slåss konsekvent mot okkupasjonen og apartheid. De er fortsatt i sørgelig mindretall og hardt presset av det israelske statsapparatet, men de gir seg ikke. Jeg tenker på folk som historikeren Ilan Pappé, Jeff Halper i organisasjonen mot raseringen av palestinske hus, gruppa *Boycott from Within*, med flere.

I Akulbi gjør vi vårt beste for å samarbeide med og støtte disse folkene. Vi har blant annet samarbeidet med israelske kunstnere fra slike miljøer ved flere arrangementer her i Oslo. Men de fleste av disse folkene ber oss samtidig om å opprettholde og styrke kampanjen for BDS, inkludert den akademiske og kulturelle boikotten, for å øke det politiske presset på

Israel. Slike folk fantes også blant de hvite i Sør-Afrika i sin tid, og de fleste av dem støttet det internasjonale boikottarbeidet mot apartheidregimet.

For øvrig finnes det – naturligvis – alle nyanser og oppfatninger blant israelere. Det er en god del som ikke støtter den nåværende regjeringa og dens politikk, men ennå ikke klarer å ta et oppgjør med kjernen i det israelske apartheidsystemet.

Det er også mange israelske jøder som ellers regner seg som sionister og aksepterer hovedlinjene i politikken, som har reagert kraftig på den åpne anti-palestinske rasismen som har blomstret opp i Israel i det siste.

For slike velmenende israelere kan boikottkampanjene mot Israel i første omgang virke urettferdige og provoserende.

Det må være vår målsetting å få dem til å vende sin reaksjon mot den israelske staten og dens politikk, og dermed hilse boikotten velkommen som en støtte, slik de konsekvente antisisionistene i Israel gjør.

AKULBI

Akademisk og Kulturell Boikott av Staten Israel

- AKULBI er samordningskomiteen for akademisk og kulturell boikott av staten Israel.
- Formelt stiftet i 2011.
- Komiteens formål er å samordne og utvikle kampanjen for akademisk og kulturell boikott av staten Israel i Norge.
- Vil du jobbe med akademisk og kulturell boikott? AKULBI trenger flere aktivister! Ta kontakt via post@akulbi.net. Hjemmeside: www.akulbi.no

Habima-saken:
**TO ÅRS ARBEID MED
 KULTURBOKOTT**

Kampanjen mot Nationaltheatrets samarbeid med Habima har økt forståelsen for at samarbeid med Israel er støtte til okkupasjon og apartheid, skriver AKULBIs leder Vanja Alling.

TEKST: VANJA ALLING, LEDER I AKULBI

I juni var det avslutningsforestillinger i Stuttgart på det to år lange teatersamarbeidsprosjektet «TERRORisms», der også Nationaltheatret og Israels nasjonale scene Habima deltok. I Norge setter

vi derfor punktum for den kanskje største og bredeste kampanjen for kulturboikott mot staten Israel vi har sett så langt. Selv om vi ikke klarte å stoppe samarbeidet, må vi oppsummere kampanjen som et stort skritt fremover.

Demonstrasjon utenfor
Nationalteateret høsten 2014.
Foto: Ingunn Eriksen, Fagforbundet

HVA OPPNÅDDE VI?

AKULBI - Samordingskomiteen for akademisk og kulturell boikott av staten Israel - har i samarbeid med andre øvrige engasjerte:

- Satt kulturell boikott av Israel på dagsorden i kultur-Norge.
- Drevet den kanskje mest omtalte kulturpolitiske debattsaken i 2014-2015
- Tvuget frem en diskusjon om Israels overgrep og forhindret at samarbeidet bidro til hvitvasking av Israel.
- Drevet frem en debatt på Nationalteatret, der to av fire fagforbund stilte seg bak kravet om å avslutte samarbeidet: Musikernes fellesorganisasjon og Film- og teaterteknisk forening. De to andre foreningene - Skuespillerforbundet og NTL - var splittet, men stilte seg positive til debatten.
- Bidratt til at 1250 personer signerte Teatertankens opprop i august 2014 mot dette samarbeidet .
- Fått mange store organisasjoner, som tidligere ikke tok stilling til kulturboikott, til å stille seg bak kampanjen.
- Innledet samarbeid med flere organisasjoner vi aldri har samarbeidet med tidligere, og på denne måten utvidet vår kontaktflate med tanke på videre boikottarbeid.
- Bidratt til å løfte denne kampanjen i andre land der teatre også har deltatt i prosjektet TERRO-Risms, som Frankrike og England.

HVORFOR GJENNOMBRUDD?

Hvorfor fikk vi denne gangen gjennombrudd i media, opinion, i organisasjoner og innenfor teatersektoren? Jeg tror at det er litt forskjellige svar på dette når det gjelder organisasjoner, sammenlignet med enkeltindivider og media.

For fagforeningene og mange andre organisasjoner var det brennende punktet at Habima spiller årlig i den illegale bosettingen Ariel på Vestbredden. Norsk Folkehjelp, Fagforbundet, flere politiske partier og kristne organisasjoner går i dag

«I Israel er det forbudt
å ytre seg for politisk
boikott av Israel.»

inn for boikott av de illegale bosettingene. Derfor kunne vi samarbeide med et grunnlag som fokuserte på Habimas brudd på folkeretten når de spiller inne på bosettingene. Derfor har vi til en viss grad fokusert på dette i kampanjen.

Men for enkeltindivider, mindre organisasjoner og i teaterverdenen tror jeg at et mer helhetlig bilde av situasjonen var vel så viktig. Habima er staten Israels nasjonalteater og Nationalteatret er vår nasjonalteater. Skulle vi tillate et slikt samarbeid mens Israel massakrerte Gazas befolkning sommeren 2014? Dette spørsmålet ga saken

nyhetsverdi i media. Den palestinske oppfordringen til kulturboikott av staten Israel fikk mediedekning og mange ønsket å sende Israel tydeligere signaler enn våre ledere klarte å prestere.

Israels bidrag til «TERRORisms» hadde premiere på årsmøtet til Den europeiske teaterunionen i Tel Aviv. Mange - også ved Nationaltheatret - reagerte på at Nationaltheatret deltok. I tilknytning til årsmøtet ble det arrangert et seminar der representanter for Israels etterretning og militærvesen deltok under temaet «*the moral dilemma with counter terrorism*». Debatten om kulturboikott ble kalt «*Artists boikotting artists?*», og var uten talspersoner for boikott. I Israel er det forbudt å ytre seg for politisk boikott av Israel.

VI SENSURERER IKKE KUNST, MEN SER PÅ HVEM SOM BETALER

AKULBI vurderer ikke innholdet i kulturytringer for å bestemme om vi skal boikotte. Vi ser på om staten Israel står bak og finansierer. Israel bruker kultur som et tåketeppe for å lede vår interesse bort fra overgrep, massakrer og apartheid: Vi skal tenke på Israel som et liberalt, vestlig og normalt demokrati.

Det er verd å notere seg at Habima prøver å selge seg som et venstreorientert teater som kjemper for sin ytringsfrihet, samtidig som de deltar i prosjektet med en forestilling som tåkelegger hvem som er

overgriperen og hvem som er terroristen: Habimas bidrag til TERRORisms, «*Gods waits at the station*», dreier oppmerksomheten vekk fra Israels statsterrorisme, og fokuserer på Israels moralske dilemmaer overfor en palestinsk kvinne i rollen som terrorist. Samtidig subsidierte teatret billetter til soldater som deltok i massakren i Gaza.

Delvis har debatten dreiet seg om dialogbegrepet. Gang på gang har Nationaltheatret med Hanne Tømta i spissen fått spørsmålet om hva slags resultat denne dialogen skulle gi, eller hva slags innhold den skulle fylles med. Dette klarer de ikke å svare på. Myten om at kultur i seg selv skaper fred er seiglivet blant våre kulturarbeidere, mens kultur brukes aktivt av Israel i deres hvitvaskingskampanje «*Brand Israel*», som for eksempel finansierer Habimas og dansekompaniet Batshevas turneer utenlands.

SAMARBEID ER NØDVENDIG

BDS-bevegelsen er i kraftig vekst i hele verden. Kulturboikott har kanskje den største gjennomslagskraften. Det har vi merket i disse to årene med Habima-kampanjen. Vi har tatt mange skritt fremover for en fullskala-boikott av Israel,

og vi skal samarbeide med alle krefter som vil bidra. AKULBI møtte Omar Barghouti på en delegasjonsreise på Vestbredden i april.

(Les mer om AKULBIS delegasjonsreise på neste side i bladet, red. anm.) Etter hans mening er det Europa og Canada som vil være de viktigste kamparenaene for BDS framover.

AKULBI TAKKER ALLE SOM DELTOK I KAMPANJEN MOT TERRORISMS-PROSJEKTET:

Palestinakomiteen, Teatertanken, de 1250 underskriverne fra i august 2014, Fagforbundet, Norsk Folkehjelp, Film- og teaterteknisk forening, Musikernes fellesorganisasjon, Sosialistisk Ungdom, Sosialistisk Venstreparti, AUF, AUF Oslo, Rødt, Rød Ungdom, Bestemødre for fred, Palestine Network Norway, Norsk Folkehjelp Solidaritetsungdom, Fellesforbundet avd 850 Oslo Grafiske Fagforening, Industri Energi, BDS Norge, Fagforbundet Oslo, Fellesutvalget for Palestina, alle modige ansatte på Nationaltheatret som har turt å si sin mening i et hardt klima, og alle enkeltindivider som hjulpet oss.

En spesielt takk til Marius von der Fehr og Marius Kolbeinstvedt fra Teatertanken, samt Kai Johnsen – regissør og dramaturg, for deres ustoppelige arbeid med denne saken.

Vi ser frem til videre samarbeid med dere!

Beste hilsen
Vanja Alling
Leder AKULBI

Palestinske forskere og studenter med klar beskjed:

-BOIKOTT ISRAELSKES INSTITUSJONER!

- Israelske universiteter støtter hæren, ikke oss. Vi blir fratatt vår rett til utdanning. Det var den klare beskjeden da AKULBI besøkte palestinske forskere og studenter på Vestbredden.

TEKST: KIRSTI AARSETH, AKULBI, SAMORDNINGSKOMITEEN FOR AKADEMISK OG KULTURELL BOIKOTT AV STATEN ISRAEL

En delegasjon fra europeiske organisasjoner som jobber med akademisk boikott besøkte i april seks universiteter og et kunstakademi på Vestbredden. I tillegg snakket vi med BDS-aktivister. Deltakerne var fra England, Frankrike, Sverige og Norge.

EN UTFORDRING Å REISE PÅ VESTBREDDEN

Vi dro fra Nablus i nord til Hebron i sør gjennom åsene på Vestbredden. Her så vi israelske bosettinger som tronet på toppene og palestinske byer og landsbyer lenger nede i dalsidene, med svarte vanntanker på takene. De samler regnvann siden det israelske regimet gjør vannforsyningene dyre og ustabile.

Den dagen vi ankom An Najah, det største universitetet på Vestbredden med 24 000 studenter, var det liv og røre på campus. Studentene feiret eksamen og familiene deres kom på besøk med blomster.

Samtidig var der en stor messe for palestinske varer; alt fra jordbruksprodukter og håndverk til husholdningsartikler og moter. Messen var et ledd i kampanjen for å gjøre universitetet fritt for produkter fra Israel, altså vareboikott, og de er nesten i mål.

Det er mulig å reise på Vestbredden, men det er

fullstendig uforutsigbart, som et resultat av bevisst politikk fra Israels side. Som turister fikk vi sitte i bussen, mens palestinerne måtte gå ut for sikkerhetssjekk. Men palestinerne satte pris på at vi var der, for da gikk sikkerhetssjekken greiere. Reising blir ofte avbrutt av midlertidige kontrollposter og ubemannede barrierer satt opp på grunn av aktiviteter for israelske bosettere, ble vi fortalt.

Veien mellom An Najah-universitetet og Ramallah, selvstyremyndighetenes hovedstad, ble nylig sperret av nesten en hel dag på grunn av et maratonløp for innbyggere i illegale bosettinger. Byen Nablus ble sperret av en dag den uka vi var der fordi bosettere skulle besøke Josefs gravsted. Mye av den offentlige transporten på Vestbredden innstilles på Israels nasjonale helligdager.

EN ANALYSE AV DEN PALESTINSKE BOIKOTTSITUASJONEN

Omar Barghouti, en av initiativtakerne til PACBI, den palestinske boikottorganisasjonen, trakk fram følgende hovedpunkter:

- Israel er ved et vendepunkt. Politikerne har sluttet å late som om landet er et demokrati. Media er åpent

Delegasjonen i Betlehem. Fra venstre: Jan-Erik Gustafsson, Jonathan Rosenhead, Mike Cushman, Gudrun Sveinbjarnadóttir, Robert Boyce, Joseph Oesterlé, Sylvain Sorin, Foran: Kirsti Aarseth

rasistiske. Ytterste venstre krymper, de som kaller seg venstresiden anerkjenner ikke palestineres rettigheter.

- «Brand Israel» ble ingen suksess. Støtten til BDS fra jøder utenfor Israel har økt, særlig i USA: Lobbyen mister den yngre generasjonen. Israel er bekymret over BDS, særlig at pensjonsfond har trukket ut investeringer og at firmaer trekker seg ut.
- Strategiskifte: Fokus har økt på krigføring via lovverk i «vennlige» parlamenter som i Frankrike, Storbritannia, Canada og USA. Myndighetene respekterer ikke ytringsfrihet og jobber for å normalisere Israels okkupasjon. Trykket øker også på å redefinere antisemittisme til å omfatte kritikk av Israel.

I Storbritannia er politiet blitt instruert til å betrakte Israelkritisk aktivitet som antisemittisme. På britiske og franske universiteter har flere møter om palestinske temaer blitt stengt den siste tida. I USA er det lansert et forslag om å inkludere forbud mot BDS i

TTIP, den transatlantiske handelsavtalen som det nå forhandles om.

Canada og Europa er nå de viktigste kamparenaene, ifølge Barghouti. Han mener at en tostatsløsning kan være et lite steg i riktig retning, forutsatt at det ikke underminerer palestineres rettigheter.

-Det viktigste er å få gjennomslag for kravene bak boikotten; at okkupasjonen opphører, like rettigheter for palestinske og jødiske borgere og rett for flyktingene til å vende tilbake, fastslår han.

«Israelerne er aktivt uvitende, og høyesterett er hovedredskapet for apartheid og okkupasjon.»

«AKTIVT UVITENDE» ISRAELERE

Ronnie Barkan, aktivist i den israelske organisasjonen Boycott from Within, er enda skarpere i sin kritikk av Israel:

-Israelerne er aktivt uvitende, og høyesterett er hovedredskapet for apartheid og okkupasjon. Liberale sionister snakker om menneskerettigheter, men synes det som skjer i Israel er greit. De er bare imot okkupasjonen av Vestbredden. Det finnes ingen israelsk venstreside, bare noen dissidenter, hevder Barkan.

Barkan kritiserer også soldatorganisasjonen «Breaking the Silence» for å lage fiksjon ut fra krigshandlinger de er med på, uten å oppgi referanser som ansvarlig kommandant, ofre, tid og sted, slik at det kan anmeldes.

– Så fortsetter de i tjenesten og tar ikke tak i de alvorlige forbrytelsene de er medskyldige i, sier han.

BRUDD PÅ AKADEMISK FRIHET

Da presidenten for Universitetet i Betlehem spurte en student om hva som hadde gjort mest inntrykk etter fire års studier, fikk han følgende svar:

«Den daglige redselen for hva som vil skje når jeg kommer opp til kontrollposten. Vil jeg bli vinket gjennom? Vil soldatene komme inn i bussen? Vil jeg måtte gå ut av bussen? Må jeg stå der i timevis i sola? Vil jeg bli forhørt? Vil jeg bli kroppsvisitt?»

Nadia, student ved Bir Zeit, påpeker at utdanning er viktig for palestinerne frihet:

– Vi blir fratatt vår rett til utdanning. Vi mister tid ved Kalandia-grenseovergangen; til sammen ca. én måned per år. Studenter fengsles, så vi har et eget studieprogram for dem.

En annen student ved Bir Zeit, Mahmoud, sier at det å samarbeide med Israel er brudd på akademisk frihet.

– De vanligste grunnene til å ikke møte opp på forelesninger er sykdom og arrestasjon, fastslår han.

ANDRE PALESTINSKE FORSKERE FORTELLER:

– Vi opplever et mentalitetsskifte. Før jobbet studentene for å bidra til frigjøringskampen, nå dokumenterer de overgrep.

– Før Osloavtalen hadde vi relasjoner med israelske akademikere for å bygge bru mellom folkene. Etter den første krigen mot Gaza trodde vi at israelske universiteter ville støtte oss. Det skjedde ikke. Nå har vi kuttet all forbindelse.

– Israelske universiteter støtter hæren, ikke oss. Israelernes forståelse for palestinerne lidelser blir stadig mindre. PA's politikk er at vi ikke skal ha felles prosjekter med israelske universiteter, det betyr å normalisere okkupasjonen. For universitetsansatte er boikott et etisk standpunkt.

– Boikott israelske institusjoner! De er redskap for å nekte palestinerne rettigheter og eksistensgrunnlag. De endrer navnene på palestinsk landskap og jødifiserer det offentlige rommet. For Israel er akademisk boikott like viktig som den økonomiske boikotten.

– Tostatsløsning er vår offisielle posisjon, men mange palestinere er for enstatsløsning. Apartheid må uansett erstattes av en demokratisk løsning.

« Vi blir fratatt vår rett til utdanning. Vi mister tid ved Kalandia-grenseovergangen; til sammen ca. én måned per år. Studenter fengsles, så vi har et eget studieprogram for dem.»

AKULBI FØLGER OPP BOIKOTTARBEIDET

- På det akademiske området vil AKUBIs hovedprioritering fortsatt være forskningssamarbeidet om olje og gass mellom Universitetet i Stavanger og Universitet i Agder med Technion og Universitetet i Haifa. Palestinakomiteen i Stavanger har lagt press på ledelsen lokalt, og vi støtter opp om dem.

- Vi skal også fortsette kartleggingsarbeidet av Israels deltakelse i EUs forskningsprogram via Horizon 2020, samtidig som vi følger med på forskningsprosjekter finansiert av det forrige EU-programmet. Her deltar norske forskere

i teknologiprosjekter sammen med israelske forskere.

- Innen idrett følger vi opp kampanjen for å utestenge Israel fra FIFA. På kulturfeltet vil vi ha en beredskap for nye saker etter at samarbeidet mellom Nationaltheatret og israelske Habima er avsluttet. Israel er i verdensliten innen moderne dans, og vi forsøker å få en debatt om boikott i det norske dansemiljøet.

- AKULBI ønsker å samarbeide med organisasjoner og personer som vil styrke boikottarbeidet, for å bidra til en fredelig og rettferdig løsning for det palestinske folket.

Kommunevalget 2015: PALESTINA INN I KOMMUNEPOLITIKKEN

*Politikere som stiller til kommunevalget i september
bør bli utfordret på boikott av israelske varer.*

TEKST: STEPHAN LYNGVED, PALESTINAKOMITEENS BOIKOTTUTVALG

I kampen mot apartheidregimet Sør-Afrika var boikott et svært viktig virkemiddel. Det begynte i det små og utviklet seg utover 80-tallet til å bli en massiv internasjonal økonomisk boikott gjennom FN. Den norske kampen mot apartheid ble ledet av solidaritetsbevegelsen, fagbevegelsen og kirken, noe som blant annet førte til at kommunene ble bedt om å ta et standpunkt.

I Norge var det umulig å få med seg Stortinget og regjeringen. Fellesrådet for Sørlege Afrika - som gikk i bresjen for boikott av Sør-Afrika her i landet - sendte da brev til alle kommunene om å fatte vedtak om boikott av Sør-Afrika. Selv om det gikk veldig tregt i starten, ble resultatet at før Stortinget hadde fattet et eneste boikottvedtak, hadde flertallet av norske kommuner oppfordret til boikott.

APARTHEIDREGIMET ISRAEL

På grunn av Israels langvarige, ulovlige og folkerettsstridige handlinger mot palestinerne, er det flere kommunestyrer som har blitt utfordret på boikott av israelske varer.

Politikere som stiller til kommunevalget i september bør bli spurt om hva slags varer kommunen skal forbruke. Mener de at det er greit å handle varer med et land som overser FN-resolusjoner og som gjentatte ganger bryter folkeretten? Kommuner handler med Israel og får også varer fra de ulovlige koloniene på Vestbredden. Dette er i strid med både Genèvekonvensjonene og Haagkonvensjonen.

INNBYGGERINITIATIVET

I Asker kommune har Innbyggerinitiativet utfordret kommunestyret til å ta stilling til følgende forslag til vedtak (www.minsak.no):

1. Asker kommunestyre ønsker ikke at noen kommunale virksomheter eller selskaper skal kjøpe produkter fra Israel eller fra de israelske bosetningene på okkupert jord, og heller ikke at de skal inngå i noen form for økonomisk samarbeid med israelske selskaper eller produsenter.
2. Kommunestyret ber rådmannen om å sørge for at en liste over israelske produkter som markedsføres i Norge blir spredd sammen med dette bystyrevedtaket til alle som har innkjøpsansvar i kommunal virksomhet, og at listen oppdateres en gang hvert kvartal.
3. Kommunestyret ber rådmannen fremme forslag om de endringer som trengs i kommunens innkjøps- og anskaffelsesbestemmelser for å gjennomføre pkt. 1 og 2 i dette vedtaket.
4. Kommunestyret ber ordføreren om å meddele kommunestyrets holdning til alle kommunale hel- og deleide selskaper.
5. Kommunestyret støtter arbeidet for en kulturell og akademisk boikott av Israel og forutsetter at alle kommunens virksomheter deltar i slik boikott.
6. Kommunestyret oppfordrer kommunens befolkning til å slutte opp om en boikott av israelske produkter.

Hvordan stiller politikerne i kommunen din seg til disse spørsmålene?

Godt valg!

Trøndermetoden: SLIK DRIVER VI AKTIVT LOKALLAGSARBEID

Palestinakomiteen i Trøndelag deler sine ideer og erfaringer, og håper dette kan inspirere til starten på en fast spalte hvor lokallagene beskriver og diskuterer aktiviteter. Tar lokallaget ditt utfordringen neste gang?

TEKST OG FOTO: MADSNORDTVEDT

EN AKTIVISTISK ORGANISERING

Etter Gaza-krigen i 2008/2009 fikk vi en ny giv i Trøndelag. Nye medlemmer kom med, og gamle medlemmer fikk ny motivasjon. Vi har prøvd og feilet for å få til en struktur som mobiliserer, aktiviserer og inkluderer våre aktivister. Vi har endt opp med noen prinsipper som vi synes fungerer godt.

Vi avtaler faste aktiviteter hele året, slik at vi reduserer forberedelser og logistikk for hver stand. Vi forsøker å fordele ansvaret for aktivitetene mellom oss så godt som mulig for på den måten å få aktivisert og mobilisert flest mulig, samtidig som vi slipper at noen få sitter med alt ansvaret. På den måten blir det lettere å være aktiv i lokallaget, og man kan engasjere seg i den aktiviteten man er mest engasjert i og som man liker å arbeide med.

Vi har en ganske løs struktur, samtidig som vi følger opp og sikrer at arbeidet holder god standard og ferdigstilles til avtalt tid. Styret har de siste åra bestått av 10-15 personer. Vi har rett og slett utvidet styret når nye aktivister har kommet til. Oppmøtet og engasjement varierer en del, men vi har en fast kjerne som trofast møter opp og sørger for en god struktur og at arbeidet blir fullført på en god måte.

SOLID ORGANISASJON I RYGGEN

Vi opplever en god flyt i arbeidet, mye takket være at vi er forankret i en solid organisasjon, men også takket være organisasjonssekretær Berit Aakers uunnværlige støtte og engasjement. Vi tar del i nasjonale initiativ og organiserer åpne møter med foredragsholdere, gjerne fra Palestina, som kommer til Norge.

En grunnleggende tanke er respekten for medlemmenes kontingentinnbetalinger. Det skal komme så mye palestinaarbeid som mulig fra hver eneste krone, og vi bruker en del tid på å finne de rimeligste løsningene. Økonomien tillater i liten grad kostbare møtelokaler eller annonsering. Vi har vår egen grafiske designer, og har nylig økt dette til to. Dette er vesentlig ved formidling, og gjør at vi kan ha egendesigna løpesedler og plakater av høy standard. Vi har flere gode ideer og kreativitet, enn tid og folk.

HVOR BLE DET AV STYREMØTENE?

Etter en tid begynte vi å invitere folk utenfra styret til styremøtene våre, som er faste den første onsdagen i måneden. Disse møtene utviklet seg etter hvert til å bli åpne arbeidsmøter der både medlemmer og interesserte kunne stille. Vi har dermed i praksis sluttet med styremøter, og har isteden åpne arbeidsmøter som blant annet annonseres via epostlista vår og via Facebook. Det går på omgang blant styremedlemmene å innkalle, sette opp dagsorden og lede møtene.

Etter hvert ble disse arbeidsmøtene såpass omstendelige at det kunne skremme bort nye aktivister, og vi har tatt noen grep for å flytte en del politiske diskusjonssaker, men også mobilisering til og organisering av en del aktiviteter, ut av arbeidsmøtene. Dette har hjulpet betraktelig. Nå foregår mye av dette på epostlister, stands, aktiviteter og på kafebesøk etter arbeidsmøtene. Dermed har arbeidsmøtene blitt betraktelig kortere og enklere, selv om det har blitt litt friksjon om hva som bør og

Mads Gilbert på åpent møte
i Trondheim våren 2015.
Foto: Mads Nordtvedt

ikke bør være en del av arbeidsmøtene.

Kafemøtene brukes både til sosial omgang, til å diskutere og luften meninger som ikke får plass på arbeidsmøtene, og til å luften kreative ideer og tanker om hva vi kan gjøre fremover.

PALESTINAKOMITEEN I SPISEN FOR ET BREDT SAMARBEID

Vi anser samarbeid med andre organisasjoner som viktig. Vi samarbeider om åpne møter, demonstrasjoner, markeringer og aksjoner. I tillegg har vi startet en boikottforslag med fagforeninger for å fremme et boikottforslag til kommunestyret. Vi ønsker å skape bredde for kravet uten å knytte oss til politiske partier for at det skal være lettere å få igjennom. I forbindelse med valgkampen har vi vært i kontakt med alle politiske partier for å få svar på hva de mener om anerkjennelse og hvordan de i sitt arbeid støtter Palestina. Dette skal vi offentliggjøre i valgkampen.

Mest av alt har vi de siste åra arbeidet tett med Kefak – Palestinsk-norsk forening, som har gitt oss nye muligheter til å delta og bli kjent med palestinsk kultur. Konkret har vi jobbet med et barneteater og utstilling. Her har også Kulturenheten i kommunen vært på banen med støtte både organisatorisk og økonomisk. Vi har etablert et samarbeid med kirka og en av moskene, noe som gir nye muligheter framover med på mobilisering og synliggjøring. Vi benyttet oss

av dette samarbeidet i forbindelse med et større fakkeltog i vinter.

TRIVELIG PÅ STAND

Stands er en fin mulighet til å møte folk i byen, spre informasjon og diskutere palestina-relaterte spørsmål. Men det er også en hyggelig aktivitet for de som deltar. Man møter hverandre utenfor en formell møtesituasjon, man kan få diskutert palestinaarbeidet eller aktuelle saker, ta seg en kopp kaffe, og kanskje attpåtil et lite wienerbrød. Er man heldig er det også fint vær og sol!

I Trondheim arrangerer vi stand i sentrum i av byen én lørdag hver måned. Når vi arrangerer stands, tar vi gjerne med en rollup, eventuelt flagg, bord, kaffe, varer og løpesedler. Vi selger palestina-skjerve og effekter, og deler ut løpesedler. Er det en aktuell kampanje eller et kommende arrangement i nær

fremtid, deler vi ut løpesedler om dette.

Noen føler kanskje at de ikke «passer» til å stå på stand, at man utleverer seg selv, risikerer å havne i tøffe debatter med israelf venner og lignende. Det er viktig å gjøre standen til noe positivt, ikke bare noe anstrengende. Man trenger ikke ta alle debatter, og man trenger kanskje ikke stå hele perioden, men kan bytte på tur. Skulle det dukke opp en pratsom israelf venn eller to, er det lurt å huske på å ikke kaste bort for mye tid på noen som uansett ikke er i vår målgruppe. De fleste vi møter på stand er hyggelige.

«Vi har flere gode ideer og kreativitet, enn tid og folk»

Stand i Trondheim vinteren 2015. Fra venstre: Daniel Krutå Enge, Eli Wæhre, Tom Kateraas Dahle og Thomas Lie Gjeseth. Foto: Mads Nordtvedt

Da er det viktig å være imøtekommende og skape et godt inntrykk hos disse.

Det er gjerne fra ca. tre til sju personer som bidrar på vår stand. Vi har to standansvarlige som alltid sørger for å søke om standplass, hente materiell, sette opp standen, og sørge for at det alltid blir noe av standen. Flere kommer gjerne til etter hvert og bidrar etter evne. Det tar seg alltid best ut i gatebildet om vi er flere som møter opp. Men uansett hvor mange det blir, har vi det trivelig!

BOIKOTTARBEID

Boikottarbeid er en fin inngangsportal for å mobilisere og aktivisere medlemmer som har liten erfaring. Det er heller ikke så skummelt, samtidig som det for mange flytter grensen for hva som er innenfor komfortsonen å gjøre. Det er mange innfallsvinkler for hvordan vi kan arbeide med boikott: Leserinnlegg, brev, underskriftsaksjoner, klistremerkerunder, stands med mer. I Trondheim har vi valgt et høyt fokus på boikottaksjoner rettet mot butikker.

(Se egen sak om boikottarbeidet i Trondheim på side 30 i medlemsbladet. Red. anm.)

SKRIVEGRUPPA «SPRER ORDET»

Palestinakomiteen Trøndelag opprettet i slutten av 2014 en egen skrivegruppe. Tanken bak gruppa er

at alle som vil kan bidra med ideer og tekstforslag, eller bare være med på diskusjoner rundt tekster. Vi har allerede fått flere konkrete resultater ut av dette arbeidet. Vi startet med å diskutere hva vi ønsker å oppnå med skrivegruppa: Endre holdninger, presentere fakta, være den «siste dråpen på vektskåla» som får folk til å engasjere seg var noen stikkord som kom opp. Vi diskuterte også hvilke tekster det er mest bruk for: Leserbrev, kronikker, appeller, journalistiske tekster, blogginnlegg? Vi landet på at det

er lurt å starte med fokus på leserbrev da dette er den sjangeren som er lettest å få publisert – og enklest å produsere. Vi diskuterte også medievalg – hvor ønsker vi å få tekstene publisert?

Skal vi «snakke til menigheten», eller nå nye folk gjennom nye kanaler? Vi tenker også å lage forslag og utgangspunkt til appeller, og andre typer tekster som kan hentes fram ved behov. Erfaringene så langt bekrefter antakelsen om at det er lettest å få på trykk leserbrev og kronikker som kobles opp mot nyhetsaktuelle temaer.

I starten hadde vi ett møte i måneden, men dette ble litt ofte. Vi ble derfor enige om at det holder med ett per kvartal. Vi opprettet også et arbeidsområde på nettstedet Dropbox, hvor man kan legge inn egne ting eller bidra til andre tekster. Tekster vi ikke har fått på trykk legges også der med tanke på at de

«Knytt leserbrevene opp mot nyhetsaktuelle temaer»

senere kan omarbeides til ny bruk. Vi utveksler også tekstversjoner på e-post.

Så langt har det vært «voksne» personer som har bidratt, men håpet er at dette kan bli en inngangsportal for ungdom som ønsker å komme i gang med skrivning. Vi skal derfor ha små innledninger om forskjellige temaer på møtene, som for eksempel «hvordan skrive bedre leserbrev».

STUDIESIRKEL – GRUNNLEGGENDE INNFØRING I PALESTINASAKEN

Våren 2013 gav Palestinakomiteen ut sitt nye studiehefte, «*For et Fritt Palestina*». Dette heftet syntes Palestinakomiteen i Trøndelag var såpass interessant at vi bestemte oss for å arrangere en studiesirkel for nye medlemmer og andre interesserte. Vi ønsket å engasjere flere ved å gi en grunnleggende innføring i Palestinakonflikten.

Vi ønsket å gjøre studiesirkelen som vi arrangerte våren 2014 til et lavterskeltilbud for å gjøre det enkelt for unge og uerfarne å delta på den. Ut fra den tanken valgte vi å ikke invitere forelesere eller kjente personer, men heller fordele temaer på de forskjellige deltakerne, som på egen hånd og med litt hjelp fra oss, skulle lese seg opp og presentere temaene på studiesirkelen. Vi uttalte at vi ønsket at de mer erfarne aktivistene ikke var med på de første møtene, men heller ble med etter hvert. Dette

var fordi det å kunne delta på noenlunde likt plan vil kunne motivere deltakerne til å delta og slenge seg med på diskusjonene. Det gjør det også mindre skummelt for nye, uerfarne aktivister å si ja til å holde innledninger. En erfaring med innledningene var at de fleste ble veldig bra, men at vi som organiserte studiesirkelen bør ha en reserveplan i bakhånd.

I tillegg til temainnledningene lagde vi diskusjons-spørsmål til de ulike temaene eller brukte dem som stoff i Palestinakomiteens studiehefte. Det kom mellom 10 og 15 deltakere på møtene.

Studiesirkelen ble spredd gjennom Facebook og via e-post. Vi oppfordret også våre medlemmer til å ta med venner og bekjente som var interessert i Palestinakonflikten. På den måten fikk vi med oss en del folk som ikke hadde engasjert seg i palestinaarbeid. Flere av disse har nå blitt aktive hos oss.

En av våre erfaringer med studiesirkelen er at formatet, altså små diskusjonsgrupper heller enn foredrag, fungerte bra. Vi rakk å gjennomføre fire møter med til sammen åtte temaer før sommerferien.

Etter sommerferien var det mye annen aktivitet, og det var vanskelig å få startet opp igjen med de samme deltakerne av forskjellige årsaker. Vi vil derfor prøve å starte studiesirkelen tidligere på året, slik at vi unngår å ha en over to måneder lang pause midt i studiesirkelen.

ET SYMBOL I FRIGJØRINGSKAMPEN

Tradisjonelle, palestinske folkedrakter fungerer som en stille protest mot okkupasjonen og undertrykkelsen, skriver Marie Borgen i denne kommentaren.

TEKST OG FOTO: MARIE BORGEN

Cultural Heritage Museum, Betlehem.

Nesten alt vi hører om Palestina er konsentrert rundt politikk. Selvfølgelig er dette både viktig og riktig. Det er viktig med god faktabasert informasjon om situasjonen i Palestina og det er viktig å informere og opplyse, men Palestina er så mye mer enn krig og okkupasjon. Palestina er et land fylt med gjestrie mennesker, fantastisk mat og drikke, utallige historier, menneskeskjebner og ikke minst en fascinerende og rik kulturarv. Etter en studietur med Palestinakomiteen i oktober var jeg frelst! Jeg forelsket meg i landet og i menneskene og bestemte meg fort for å vinkle min påbegynte bachelor inn på palestinsk kulturarv med fokus på broderi og folkedrakter.

HVORFOR BRODERI?

Broderi er en kunstform med lange tradisjoner. Kunsthistoriker Rozika Parker sier at: «å kjenne historien til broderi, er å kjenne historien til kvinner.» På mange måter kan dette sies å være riktig. Gjennom historien har kvinner over hele verden uttrykt sine følelser og tradisjoner gjennom møysommelige sting. En av broderiets styrker er at det er en del av et globalt håndverksfelt som finnes i ulike sosiale og kulturelle kontekster, men broderiet har også et

sterkt kulturelt uttrykk, og er en stor del av folks identitet. Dette gjør seg kanskje spesielt gjeldene gjennom bruken av ulike folkedrakter.

ET IDENTITETSSYMBOL

I Palestina er broderingstradisjonen lang, og fargerike sting er fremtredende både på plagg og pyntegjenstander. Folkedrakten *thob* er et eksempel på et palestinsk plagg hvor broderi er svært fremtredende. De ulike *thob*-draktene og deres broderier stammer i stor grad fra ulike palestinske landsbyer på 1800-tallet, og kan sammenliknes med våre bunader. Folkedraktene er et av de tydeligste identitetssymbolene for palestinere, og de er fylt med fantastiske broderier som gjør enhver drakt om til et kunstverk. Her i Norge har vi en lang bunadstradisjon. Vi er stolte av våre nasjonaldrakter, vi er stolte av hvor vi kommer fra og vi bærer bunaden som et kulturelt symbol fylt med historie og identitet. På samme måte er de palestinske folkedraktene sterke identitetssymboler. I Hebrons gater kan du se eldre kvinner som bærer sin *thob* med rak rygg, Øst-Jesulalem er fylt med grønnsakselgende kvinner i fargerike broderte drakter, og de yngre kvinnene kan observeres spankulerende rundt i Ramallah iført moderne kopier av

«Å kjenne historien til broderi, er å kjenne historien til kvinner.»

de tradisjonelle draktene. Folkedraktene brukes ofte til bryllup og fest, og blir dermed et symbol på glede og samhold. Samtidig blir de broderte draktene en slags stille protest mot okkupasjonen og undertrykkelsen. De er symboler på en sunnen tid, et tapt land og utallige menneskeskjebner.

BRODERIET SOM KUNST

Broderi er forskjellig fra andre kunstformer fordi det knytter broderiet som hverdagssyssel sammen med kunsten. Broderiet gjør gapet mellom kunsten og det hverdagslige mindre. Folkedraktene binder de store politiske begivenhetene og folks hverdag sammen. De ulike broderiene er med på å skildre det palestinske landsbylivet, samtidig som de er et av de sterkeste symbolene på den palestinske kulturarven. Nettopp derfor er broderi og kanskje spesielt thob et viktig symbol i frigjøringskampen. Kampen om et fritt Palestina er nemlig ikke bare en politisk kamp og en kamp om landegrensener. For mens landegrensener viskes ut og Palestina krymper i størrelse, forsvinner også en del av kulturarven. Samtidig som det skjer en direkte kolonisering ved byggingen av nye israelske bosettinger, skjer det også en kulturell kolonisering. Og når man mister store deler

av sitt land, sitt opphav, sine røtter og sin kultur; hvem er man da? Som forfatter og historiker Widad Kawar skriver i sin bok om palestinske folkedrakter, er broderiet og de palestinske folkedraktene «*tråder av identitet og mønstre av en glemt kultur*». Det er en kunst og et håndverk som binder tradisjoner og generasjoner sammen og fører kulturarven videre. Nettopp derfor blir broderiet spesielt viktig.

FORMIDLING GJENNOM KUNST

Jeg mener at kunsten har en unik evne til å berøre folks hjerter og åpne folks sinn. Ved å sette fokus på den palestinske kulturarven og skape en sammenheng mellom bunaden og de palestinske folkedraktene, håper jeg å kunne skape en tettere forbindelse og relasjon mellom de to landene innen kulturarv og tradisjon. «*We touch things and the things simultaneously touch us*», uttrykte arkeolog Christopher Tilley. Ved å kjenne, føle og oppleve konkrete objekter vi selv har sterke assosiasjoner til, er håpet å åpne betrakterens sinn, skape nysgjerrighet rundt den palestinske kulturarven og et større engasjement rundt et fritt Palestina

«For mens landegrensener viskes ut og Palestina krymper i størrelse, forsvinner også en del av kulturarven.»

Fra korporativet Women of Hebron i Idna. Alt blir gjort for hånd.; fra innsamling av ull fra lokale sauer, til spinning og farging av garn, veving og brodering.

RAPPORT FRA FADDERORDNINGEN

Det har vært en begivenhetsrik vår og sommer for barna i Shatila og Burj El-Shemali.

TEKST OG FOTO: GRETE THUNHOLD

Det er ikke kommet en fersk rapport fra Beit Atfal Assomoud (BAS), noe som kanskje skyldes at det er Ramadan og for tidlig for en halvårsrapport. Denne rapporten er derfor basert på nyhetsbrevene fra april og mai. Disse beskriver svært mange ulike aktiviteter. I denne rapporten tas det med et utvalg av aktiviteter som også gjelder for Shatila og Burj El-Shemali, som er de to leirene Palestinakomiteen i Norge støtter.

OPPLEVELSER UTENFOR LEIRENE

BAS gjennomførte i denne perioden seminarer og workshops for ungdommer og foreldre, inkludert palestinske flyktninger fra Syria, samt sosialarbeidere og likemenn. Ulike temaer som vold i hjemmene, seksuell trakassering, prevensjon, graviditet, seksuelt overførbare sykdommer, brystkreft, konfliktbehandling, medikamentbruk, selvspekt, tidlig ekteskap og kommunikasjon ble tatt opp. Alle disse samlingene hadde som målsetning å opplyse ungdommer og foreldre i leirene, utvikle positive holdninger og påvirke helsefremmende valg i forhold til de valgte temaene.

I tillegg arrangerte BAS en fire-dagers workshop med tema AIDS, narkotika, seksuelt overførbare sykdommer og frivillig arbeid for 22 likemenn og fem sosialarbeidere som arbeider for BAS i de palestinske leirene i Libanon. To workshops med tema stressmestring i dagliglivet ble arrangert både for sosialarbeidere og for mødre av barna. I april organiserte BAS et todagers seminar i prosjektet «Women can do it», som

var støttet av Norsk Folkehjelp under tittelen «Empowering the women to integrate in the Society».

BAS er opptatt av at barna og mødrene i leirene skal få opplevelser utenfor de trange forholdene i leirene. Det har vært arrangert turer til ulike steder som parker eller i andre naturskjønne omgivelser. Her blir det tatt opp ulike temaer innen helse - og sosialfeltet, og i tillegg legges det vekt på fysisk aktivitet, sang, dans, håndverk og drama.

BAS arrangerte en «leseuke» i april for barnehagene i alle sentrene slik at barna skulle kunne lese mange historier og lære å verdsette bøker. Barna besøkte biblioteker både innenfor og utenfor sentrene. I mai ble det også arrangert en lesedag både for barnehagebarn og støtteklasser.

TANNPLEIE FOR BARN

Tannpleieklinikkene behandlet i april 1121 barn fra seks ulike leire, deriblant Shatila og Burj El-Shemali. I tillegg fikk 735 sponsede barn og deres mødre undervisning i tannpleie og bruk av tannbørste, samt informasjon om hvilket kosthold som er bra for tennene.

I mai forberedes alle barn til eksamen. Lærerne arrangerte møter med foreldrene til elevene i støtteklassene, både for å gi en evaluering av elevene og for å diskutere med dem hvor viktig foreldrenes deltakelse og støtte er. I tillegg ble det tatt opp hvor viktig det er at foreldrene lar barna deres delta i sommeraktivitetene.

Morsdagen markeres i alle sentrene der barna skriver kort til mødrene og til de sponsorene som frem-

deles har fadderbarn. Mødrene bidrar ofte med å lage søtsaker og lunsj til alle fremmøtte. På morsdagen presenterte speiderne fra Burj El Shemali en film med tittelen «Kingdom of Women».

VIL BEVARE PALESTINSK IDENTITET

Forskjellige merkedager som for eksempel Landdagen og Nakba markeres i alle leirene. BAS har som målsetning at palestinerne skal bevare den palestinske identiteten og holde kampsaken i live fra en generasjon til neste. Aktiviteter som å informere og vise film om Nakba, tegne/male og å vise fram palestinsk håndarbeid er viktig på en slik dag. Uike sang-, musikk- og dansegrupper fra BAS underholder, og det blir servert palestinsk mat.

Burj El Shemali har både en aktiv speidergruppe og sekkepipegruppe. Den sistnevnte har optrådd i et folkloreshow som ble tatt opp av Dansk TV. Barn fra Burj El Shemali har deltatt i den årlige utstillingen av palestinsk håndverk, organisert av UNIFIL. Barna presenterte her broderier laget i BAS-senteret og håndverk laget av drop-out-elever.

I Shatilasenteret ble det åpnet en ny drop-out-klasse med 15 studenter i i mars. Det gir muligheter for de som dropper ut av skolen og de med lærepoblemer til å tilegne seg kunnskap som andre barn. I april ble det arrangert flere seminarer om kommunikasjon og teamarbeid, noe som ble fulgt opp med rollespill. UNWRA har bidratt til at barnehagebarna i Shatila fikk den fjerde poliovaksinen.

EN REPRESENTATIV HISTORIE OM EN GUTT OG HANS FAMILIE

Ziad Abdul Hadi er 14 år gammel og bor i Shatila med foreldre som begge er psykisk syke. Han droppet ut av skolen for seks år siden og tok ansvar for sine yngre søsken. Naboene følte med dem og ga mat til familien. De mottar også hjelp fra BAS. Etter å ha åpnet en klasse for drop-outs ved senteret i Shatila, ble Ziad innregistrert i klassen. Han ble gitt mulighet til å delta i alle aktivitetene ved senteret. I tillegg fikk BAS ham til å gå i snekkerlære for å kunne ha et arbeid i fremtiden. Ziad er svært glad for å kunne fortsette utdanningen og å kunne oppnå noe han har drømt om.

Etter at BAS tok affære, har Ziad fått mer selvtillit, er mer ansvarlig, tar initiativ, er iherdig og mer engasjert. Han føler nå at han ikke er alene; noen andre hjelper ham til å redusere hans belastninger med familien, og sikrer hans barndom.

Fadderordningen har 174 registrerte betalingsavtaler. Kun én person har meldt seg ut det siste halvåret. Nye faddere ønskes velkommen, pengene blir garantert vel anvendt.

Vil du bli fadder/sponsor?

Gå inn på sidene til Palestinakomiteen

www.palestinakomiteen.no

Solidaritetsarbeid/Fadderordningen og fyll ut skjema.

Grete Thunold

Koordinator for fadderordningen, grthun@online.no

40 år I PALKOM

Etter mer enn 40 år som medlemsansvarlig i Palestinakomiteen, takker Rolv Rynning Hanssen for seg.

TEKST: LINE SNEKVIK

Rolvs engasjement for palestinerne kom like før seksdagerskrigen i 1967, da han så urettferdigheten palestinerne ble utsatt for - både fra sionistene og de arabiske landene.

– Da jeg møtte det organiserte palestinaarbeidet gjennom den nystartede Palestinakomiteen i 1970 var det lett å bli med og yte sin skjerv. De hadde en god analyse av både imperialismen og de reaksjonære arabiske statene, og visste klart forskjellen på sionisme og jødedom helt fra starten, sier Rynning Hanssen.

Lenge var Palestinakomiteen en aktivistorganisasjon som kun var basert på frivillig arbeid. Medlemstallet var omkring 500, og de fleste var aktive.

– Etter hvert har vi fått medlemmer som ikke ønsker å være aktivister, men bare støtte saken. Det er en viktig og nødvendig utvikling for å øke medlemstallet og innflytelsen. Nå når vi nærmer oss 4000 medlemmer har vi mer innflytelse, men er ikke så aktivistorienterte. Samtidig krever en så stor medlemsmasse en profesjonalisering av organisasjonen med betalte tillitsvalgte. Denne endringen har gått veldig fort i de siste årene, sier Rolv, som helst hadde sett at vervingen og revingen ble profesjo-

nalisert gjennom å betale noen for resultatene.

ET MEDLEMSBLAD SOM SKOLERER

Rolv har sittet i redaksjonen til Fritt Palestina gjennom 105 utgaver.

– Bladet har endret seg fra å være et meldingsblad for aktivister, via mange reiseskildringer og humanitær vinkling, til igjen å bli mer politisk og det viktigste mediet for å skolere mange i aktuelle palestinaspørsmål.

Han påpeker at mye bakgrunnsmateriale forsvant med nedleggelsen av bladet «Palestina» i 2011.

– Medlemsbladet til Palkom hadde som mål å erstatte dette behovet for bakgrunnsstoff. Det har vi nok delvis greid, men økonomiske rammer setter grenser for hvor mye av dette vi greier. Utrolig nok har vi holdt medlemsbladet gående siden 70-tallet uten å betale for noe stoff.

– **Hva vil du si er Palestinakomiteens viktigste oppgave fremover?**

– Utvilsomt å mobilisere her hjemme for anerkjennelse av Palestina, og å avsløre hvordan de ulike regjeringer kun har vært en løpegutt for USA sine interes-

ser -og aldri virkelig tatt et uavhengig standpunkt i strid med USA – jfr. spørsmålet om anerkjennning.

SNAKK MED MEDLEMMENE!

Rolv har flere gode råd til lokallagene. Aller viktigst er det å ta godt imot nye medlemmer, mener han.

– Snakk med dem, spør om hva de kan, hva de ikke kan og hva de kan tenke seg å gjøre. Inviter dem til medlemsmøter og andre aktiviteter. Vi må ikke bli en organisasjon som består av noen få som gjør mye, og en stor del som vi ikke har kontakt med.

Han oppfordrer nye medlemmer til å ta kontakt med lokallaget så raskt som mulig.

– Nye medlemmer må ta kontakt med lokallaget og engasjere seg. Alle kan gjøre noe! Det kan være alt fra å skrive et leserinnlegg til å ta diskusjonen i lokalmiljøet eller med familien.

– Hva er Palestinakomiteens største styrke?

– Langvarig engasjement og enighet om det meste når det gjelder solidaritetsarbeidet. De har aldri landa på det mange andre solidaritetsorganisasjoner har gjort: konvertert til å bli humanitære organisasjoner. Solidaritet handler om hva du kan gjøre her hjemme, hvordan du snur regjeringa her. Ikke om hjelpesendinger og så videre, påpeker Rolv, og legger til at det viktig at palestinerne føler på støtten fra Norge:

– Her oppfatter jeg at vi har greid å holde på solidaritetsperspektivet i all reisinga til Midtøsten.

Likevel har Palestinakomiteen flere interne utfordringer, mener han, og trekker spesielt fram forholdet til fagbevegelsen i Palestina:

– Jeg er veldig bekymret fordi det ser ut som om deler av komiteen nå lar seg bruke til å splitte arbeidet for hele det palestinske folket. Det er organisasjoner i Palestina som er korrupte, kanskje udugelige. Andre kan være bedre, i alle fall nå, men vi støtter Palestina. Vi må ikke støte fra oss deler. Derfor er jeg bekymret over å se en tendens som jeg mener bidrar til å splitte fagbevegelsen i Palestina – nytt, ungt og uprøvd i motsetning til gammelt og antakelig ikke så bra, men dog en organisasjon innenfor Palestina. Et grunnleggende prinsipp for meg i palestinaarbeidet er å ikke splitte palestinerne ved å ta stilling for eller mot en av organisasjonene. Dette var for meg viktig i 70-årene da en god del hadde mer sympati for PDPFLP enn for PLO. Det bør være det i dag også, sier Rolv.

På spørsmål om han kommer til å engasjere seg i palestinasaken fremover, er svaret «kanskje».

– Det blir i så fall i andre fora enn Palestinakomiteen. Jeg er veldig skuffet over den måten ledelsen i Palestinakomiteen har behandlet meg etter et langt liv som palestinaaktivist. Jeg er overbevist om at her må man bli mer proff og opptre langt mer demokratisk, sier Rolv, som ikke ønsker å gå nærmere inn på detaljene i denne saken.

TAKK TIL ROLV

Etter mer enn 40 års aktivt solidaritetsarbeid, har Rolv Rynning Hanssen meldt oss at han avslutter sine oppdrag for Palestinakomiteen. Vi beklager dette, men respekterer avgjørelsen hans.

Som medlemsansvarlig og arbeid med medlemsbladet Fritt Palestina, har Rolv lagt ned en betydelig arbeidsinnsats. Han har ikke vært den personen som har vært synlig for de fleste, men har vært den personen som har holdt hjulene i gang og som har ivarettatt det viktigste i vår organisasjon – våre medlemmer og våre lokallag. Dette har han gjort på frivillig basis; jobbet jevnt og trutt, og vært bindeleddet mellom medlemmene og organisasjonen.

Det er ikke alltid lett å forstå rekkevidden av arbeidet til Rolv. Men det skal ganske breie skuldre til for å takle en situasjon når det f.eks. strømmer inn over 1000 nye medlemmer på kort tid slik det gjorde under Gazakrigen i fjor. Rolv har også presset og stresset både lokallag, landsstyre og arbeidsutvalget for å jobbe mer systematisk med verving, og å ivareta medlemmene slik at de føler seg velkomne og inkluderte i organisasjonen.

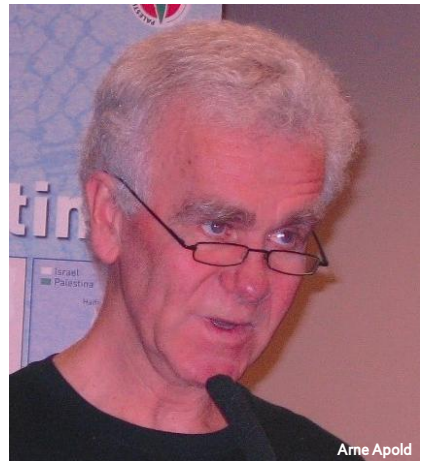
Etter å ha vært den eneste kontinuerlige person i Palestinakomiteen nesten like lenge som organisasjonen har eksistert, er det knapt noen som kjenner organisasjonen bedre enn Rolv. Vi er han stor takk skyldig.

... OG VELKOMMEN TIL ARNE

Arne Apold har tatt over som ny medlemsansvarlig i Palestinakomiteen. Han har vært medlem av Palestinakomiteen i mange år, og er i dag kasserer i Palestinakomiteen Bergen. Mange kjenner ellers Arne fra flere landsmøter og diverse utvalgsarbeid.

Vi ønsker Arne velkommen!

Arbeidsutvalget i Palestinakomiteen

Arne Apold

100 GANGER 100 I HUNDRE!

*Vil du hjelpe oss med å styrke solidaritetsarbeidet
for det palestinske folket?*

TEKST: ARNE BIRGER HELI, PALESTINAKOMITEENS ARBEIDSUTVALG

I våres var det et møte for pro-israelske forretningsmenn i Las Vegas. Den stadig sterkere BDS-kampanjen mot Israel bekymret dem, og de ga 50 millioner dollar i støtte til en anti-BDS-kampanje. – Det skal ikke stå på penger, ble det slått fast.

Dette sier jo noe om hva slags krefter vi slåss mot, og som tilsvar har Palestinakomiteen også startet en kampanje, riktignok i en mer beskjeden målestokk: 100 x 100 – Vi vil ha 100 folk som er villig til å støtte Palestinakomiteen fast med 100 kr i måneden. Dette høres kanskje beskjedent ut, men det vil faktisk utgjøre 120 000 kroner i året, et flott tilskudd til solidaritetsarbeidet vårt. Vi har jo midler til en del arbeid i dag, men det er nesten alltid slik i en frivillig organisasjon at ambisjonene er større enn økonomien. Dette gjelder også oss. Kampanjen ble startet i april, og etter relativt kort tid fikk vi mange nye bidragsytere, men vi ønsker å være enda flere. Derfor håper vi at nettopp du kan avsette 100 kroner i måneden for å nå målet vårt – ja kanskje vi til og med kan overoppfylle det!

For vi har nok av ting å bruke penger på. Pengene er ment å gå til konkret solidaritetsarbeid som:

- Solidaritetsarbeidet vi driver i Libanon/Rashedieh
- Solidaritetsarbeidet vi driver i Palestina/Vestbredden
- Vi ønsker å ha mulighet til å sende flere, særlig ungdom, på studieturer til Palestina
- Når det blir mulig, ønsker vi å starte solidaritetsarbeid i Palestina/Gaza
- Styrke lokalleddene slik at de har større muligheter til å drive lokalt solidaritetsarbeid
- Nye oppgaver som kreative medlemmer finner på.

Så derfor må vi få hundregangerhundre-kampanjen til gå i hundre – og vi satser altså på deg!

SLIK GJØR DU FOR Å BIDRA TIL Å OPPFYLLE MÅLET VÅRT:

Dersom du ønsker å gi 100 kroner i måneden som fast bidrag til Palestinakomiteen, kan du gjøre det ved å fylle ut Avtalegiro-skjemaet på neste side.

Automatisk trekk er synlig i din (nett)bank. Du kan stoppe trekket når du vil.

Man trenger ikke å være medlem av Palestinakomiteen for å være fast bidragsyter til Palestina-Solidaritetsarbeidet.

Tusen takk for at du støtter solidaritetsarbeidet vårt!

100 x 100 via avtalegiro

Ja, jeg vil betale bidrag til Palestinakomiteens solidaritetsarbeid via avtalegiro.

Avtale Giro

Mottaker: Palestinakomiteen i Norge

Mottakers konto: 5082.07.56123

Beløpet trekkes fra mitt kontonummer:

Månedlig beløp: Kr 100,-. Om du ønsker å gi et høyere beløp angi det her: _____

Dersom du ønsker skattefradrag for bidragene, oppgi ditt personnummer her:

Jeg ønsker ikke å motta varsel i forkant av betaling (Palestinakomiteen sparer penger).

Beløpsgrense: kroner _____ . (maks månedlig innbetaling – sett den gjerne noe høyere enn bidragsbeløpet)

Navn og adresse:

Underskrift:

Sted: _____ Dato: _____ Signatur: _____

Kid (fyller ut av Palestinakomiteen):

Avtalen sendes/leveres

i lukket konvolutt til:

Palestinakomiteen i Norge

Postboks 9023 Grønland

0133 Oslo

OVERSIKT OVER LOKALLAG

Oslo/Akershus	Merete Samuelson	oslo@palestinakomiteen.no	99519710
Buskerud	Sverre Johnsrud	sjohnsru@online.no	90601189
Telemark	Aasta Kravik	aasta.kravik@gmail.com	41178405
Hedmark	Bernt Wold	hedmark@palestinakomiteen.no	99038790
Oppland	Øyvind Sagedal	oyvind.sagedal@kirkekontoret.no	95023848
Drammen	Arne Birger Heli	heper@online.no	90063115
Tønsberg/Horten/omegn	Øyvind Wistrøm	oyvind.wistrom@hvb.no	90990932
Larvik	Grete Thunold	grthun@online.no	90694868
Sandefjord	Mette Clifton	mettecli@online.no	41682994
Aust-Agder	Tore Wold	palestinaaustagder@gmail.com	90073473
Vest-Agder	Steinar R. Berge	srberge@online.no	48881433
Rogaland	Ingrid Baltzersen	ingridbaltzersen@gmail.com	98876578
Kvinnherad	Egil Vaage	egil.vaage@knett.no	93241857
Hordaland	Morten Heszlein-Lossius	bergen@palestinakomiteen.no	
Trøndelag	Daniel Krutå Enge	trondheim@palestinakomiteen.no	48154693
Rana og omegn	Heidi Aronsen	hei.aron@yahoo.no	97179079
Narvik/Harstad	Jan Åge Riseth	narvikriseth@gmail.com	99298203
Bodø	Jorunn Anda Aronsen	jorunn.anda@hotmail.com	91525882
Tromsø	Knut Borud	knut@borud.no	41566418
Finnsnes	Tove Lie	tovekullerud@gmail.com	90732149
Sunnmøre	Kjell Stephansen	kjell.stephansen@gmail.com	97741035
Romsdal	Lars Oltedal	loltedal@online.no	90865484
Voss	Marianne Skudal	marianne.70@hotmail.com	41763657
Telemark	Aasta Kravik	aasta.kravik@gmail.com	41178405
Midt-Helgeland	Ulf Ulriksen	ulf.ulriksen@gmail.com	91350414

ANDRE KONTAKTPERSONER

Faglig Utvalg	Petter Thoresen	petter2resen@yahoo.no	97579177
Sol.arb. i Libanon	Elisabet Sausjord	esausjord@gmail.com	90667062
Sol.arb. Palestina	Annicken Lundgård	annicken@gmail.com	90510670
Al Quds Reisebyrå	Marianne Voss	post@alquds.no	22110026
Medlemsarkiv	Arne Apold	medlemsarkiv@palestinakomiteen.no	
Boikottutvalget	Stephan Lyngved	s_190@hotmail.com	99503058
Fadderprosjekt	Grete Thunold	grthun@online.no	90694868
Kunstnerutvalget	Kåthe Øien	palkom.kunst@gmail.com	90512105

ARBEIDSUTVALGET PALESTINAKOMITEEN

Leder (permisjon)	Kathrine Jensen	kathrine@palestinakomiteen.no	90743720
Fung.leder	Øyvind Sagedal	Oyvind.sagedal@kirken.oyer.no	95023848
Nestleder	Jonas Skullerud Iversen	jonas_iversen@yahoo.no	95824491
Økonomiansvarlig	Helga Hvidsten	helghvid@outlook.com	95775943
Organisasjonssekretær	Berit Aaker	berit.aaker@palestinakomiteen.no	95969874
Komm.sekretær	Line Snekvik	linesnekvik@gmail.com	94243720
Styremedlem	Ada Castracane	ada@palestinakomiteen.no	90647021
Styremedlem	Erik Skare	erik.skare@gmail.com	93457696
Styremedlem	Eldbjørg Holte	eldbjorgholte@gmail.com	48212214
Styremedlem	Kaspar Tjeldflaat Steudel	kaspar507@hotmail.com	48204573
Styremedlem	Arne Birger Heli	heper@online.no	90063116
Styremedlem	Sverre Johnsrud (permisjon)	sjohnsrud@online.no	90601189

FYLKESREPRESENTANTER

OSLO	Gada Azam	gada22@hotmail.com	97790124
Vara 1	Merete Samuelsen	oslo@palestinakomiteen.no	99519710
Vara 2	Audun Os Eskeland	audunos@gmail.com	41409568
BUSKERUD	Karoline Stensdal	karolinestensdal@hotmail.com	97681926
Vara	Karl Petter Endrerud	karl-petter.endrerud@bfk.no	46909160
Hedmark	Kristian Dragsten	kdragst197@gmail.com	91140541
Oppland	Liv Sørlien	liv.sorlien@bbnett.no	90665349
Vara	Bjarne Nilsson	bjarne.nilsson@elsikkerhetnorge.no	95981617
Vestfold	Grete Thunold	grthun@online.no	90694868
Vara	Ole Marcus Mærøe	maeroe@online.no	90990932
Telemark	Gerd von der Lippe	gerd.v.d.lippe@hit.no	48036842
Vara	Sigbjørn Hjelmebreкке	hjelmbrekke@gmail.com	95068557
Aust-Agder	Hiba Echkantena	hiba1982@gmail.com	90927176
Vara	Mohammed Chkontana	Mohammed.Ali.Chkontana@arendal.vgs.no	90552652
Vest-Agder	Aslak T Fjermedal	afjarm@gmail.com	91626126
Vara	Karen Grimsmo	karengrimsmo@hotmail.com	94895535
Rogaland	Ingebredth Forus	Ingebredth.forus@lyse.net	98296728
Vara	Louise Kristiansen Steinsvik	louisesteinsvik@hotmail.com	99477387
Hordaland/S&F	Magne Hagesæter	magne.hagesater@gmail.com	95968760
Vara	Espen Nordheim	espen_sn_29@hotmail.com	
Møre og Romsdal	Kjell Stephansen	kjell.stephansen@gmail.com	97741035
Vara	Guttorm Eldøen	matsern@online.no	92630106
Trøndelag	Tom Dahle	nuffen@nuffen.com	97503748
Vara 1	Anna Mørseth	anna-mo@online.no	41559288
Vara 2	Vilde Aarehun	vilde.aarehun@gmail.com	
Nordland 1	Jorunn Anda Aronsen	zorunn.anda@hotmail.com	91525882
Nordland 2	Svein Olsen	skola3004@hotmail.no	41516677
Troms	Knut Borud	knut@borud.no	41566418
Vara	Randi Sørensen	postmaster@randias.net	93495798

**HAR DU ET BUDSKAP?
ØNSKER DU Å NÅ NESTEN
4000 LESERE?
DA KAN MEDLEMSBLADET
FRITT PALESTINA
VÆRE NOE FOR DEG.**

- Har du synspunkter på Palestina-komiteens politikk?
- Har du skrevet leserbrev til lokal-avisen som flere bør få lese?
- Har du holdt politisk innledning i en forening som du er medlem av?
- Har du holdt appell på et arrangement?
- Har du lyst til å fortelle om aktiviteter som lokallaget ditt eller vennekretsen din driver med?

Uansett: Send det til oss!

Bruk følgende adresse: medlemsblad@palestinakomiteen.no

Husk å sende med høyopløselig bilde av deg selv eller aktiviteten.

Vi ser fram til å høre fra deg!

FOTO: BJØRN OWÉ HOLMBERG

SKIFT TIL AVTALEGIRO!

Palestinakomiteen foretrekker å få betalinger både til innsamlinger og medlemskontingent via avtalegiro og ber deg om å ta i bruk ordningen. Fyll ut skjemaet under og send det til oss!

FADDERORDNINGEN

Palestinakomiteen samarbeider med Beit Atfal Assomound som er en ikke-religiøs og partipolitisk uavhengig palestinsk/libanesiske NGO. Organisasjonen har et bredspektertilbud til barn og ungdom i en rekke flyktningeleire i Libanon. Vårt samarbeid er en såkalt representativ fadderordningen, hvor midlene går til tiltak som når mange barn i to leire. Administrative utgifter som geby-

rer, revisjon og medlemsblad til bidragsytere dekkes av innsamlingen.

PALESTINASOLIDARITET

Palestinakomiteen har i alle år samarbeidet med organisasjoner i Libanon og Palestina om først å sende helse-, og kriseteam, så solidaritetsarbeidere. Vi supplerer dette med flere studieturer. Alt har som hovedmål å styrke solidaritetsarbeidet her hjemme, i tråd med palestinernes ønsker. Vi bruker også midler fra denne innsamlingen til viktige arrangementer i Norge. Administrative utgifter dekkes av Palestina-komiteens driftsmidler, hele innsamlingen går til konkret solidaritetsarbeid ute og hjemme.

Avtale Giro		Automatisk betaling av faste regninger	
☐ JA TAKK! Jeg ønsker å betale med AvtaleGiro.		Beløpsgrense pr trekk: Hvis maks. beløp ikke fylles ut, vil beløpsgrensen bli satt til kr. 5.000,- pr trekk.	
Mottaker	Mottaker konto	Beløpsgrense pr trekk	
Palestinakomiteen i Norge	5082.07.56123	Kr.	
Trekkbeløp kr:	<input type="text"/>	Frekvens på trekk:	☐ Måned ☐ Kvartal ☐ Halvår ☐ År
Kryss av formål (kun et formål pr innsendt svarcupong).			
☐ Medlemskontingent (gir ikke rett til skattefradrag). Vanlig kontingent kr 500. Redusert kr 250.			
☐ Palestinasolidaritet (Palestinakomiteens solidaritetsarbeid i Midtøsten – gir skattefradrag)			
☐ Fadderordning (Støtte til palestinske barn i flyktningeleirene i Libanon – gir skattefradrag)			
☐ Jeg ønsker skattefradrag. Mitt personnummer er: <input type="text"/>			
Belast min konto nummer: <input type="text"/>			
☐ Jeg ønsker ikke å motta varsel i forkant av betalingen			
Navn:		Underskrift:	
Adresse:			
Postnr/sted:			
Sted/dato:			
Kid (Fylles ut av Palestinakomiteen)		Avtalen sendes/leveres til:	
<input type="text"/>		Palestinakomiteen i Norge	
		Postboks 9023 Grenland, 0133 Oslo	

Palestinakomiteen i Norge
Postboks 9023 Grønland
NO-0133 Oslo

B

NORGE P.P. PORTIO BETALT

